

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียน
คำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
DEVELOPMENT OF EXERCISES FOR READING AND WRITING
WORDS WITH DIPHTHONGS SKILLS FOR PRATHOMSUKSA
ONE STUDENTS

วิทยานิพนธ์
ของ
กาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร

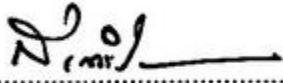
เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน

กันยายน 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

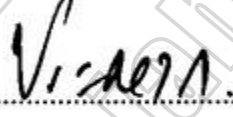

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ
นางสาวกาญจนา ปฏิเวชพัฒนางกูร เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....ประธานกรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สงวน ทรงวิวัฒน์)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันทะเทียน)

.....กรรมการควบคุม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา เจริญพจน์)

.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ)

.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุ ขอดพรหมินทร์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)

วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ. 2551

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือ มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
ผู้วิจัย	นางสาวกาญจนา ปฏิเวศวินางกูร		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเทียน	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา เจริญพจน์	กรรมการ	
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา	หลักสูตรและการสอน	
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2551	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะในการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านหนองบัว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จำนวน 14 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว (One-Group Pretest-Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด จำนวน 9 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 85.65/81.66
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

TITLE Development of Exercises for Reading and Writing Words with Diphthongs Skills for Prathomsuksa One Students

AUTHOR Kanjana Pativetwatangkoon

ADVISORS Assistant Professor Dr.Sa-nguan Songwiwat Thesis Advisor
Assistant Professor Prakit Jantakian Co - advisor
Assistant Professor Malliga Charoenpojana Co - advisor

DEGREE Master of Education **MAJOR** Curriculum and Instruction

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2008

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop exercises for reading and writing words with diphthongs skills for Prathomsuksa one students of Bannongbua to meet the criteria 80/80, and 2) compare the learning achievement, pretest and posttest, in reading and writing words with diphthongs in exercise books. The samples of this study were 14 Prathomsuksa one students who were studying in the second semester of 2007 academic year of Nongbua School under the supervising of Buriram Education Service Area one. These samples were recruited through purposive sampling. The research design was One - Group Pretest - Posttest.

The instruments used in this study were 1) exercises for reading and writing words with diphthongs, 2) 9 lesson plans employed with the exercises, and 3) a 30-item achievement test.

The research found that:

- 1) Exercises for reading and writing words with diphthongs skills for Prathomsuksa one students were efficiency with the value 85.65/81.66.
- 2) The learning achievement of the students after the treatment was higher than the achievement before the experiment with the statistical significance at .01 level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน และผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา เจริญพจน์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง กาญจนการุณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุ ยอดพรหมมินทร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ นางรุ่งทิwa ชันติโชติบริบูรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองไทร นางสุทธา ละมุล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบริหารชนบท และนายวิวัฒน์ชัย ชูตินธรรักษ์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1 ที่ได้กรุณาตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา สาขาหลักสูตรและการสอน รุ่น 5 ทุกท่าน รวมทั้งผู้บริหาร และเพื่อนครู นักเรียน โรงเรียนบ้านหนองบัว ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจเป็นพิเศษ ในช่วงดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ นายวิรัตน์-นางสุรัตน์ รัตนรุ่งโรจน์ และนางสาวราตรี สงวนรัมย์ ที่เป็นกำลังใจและให้คำแนะนำต่อผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชา พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์ที่ให้การศึกษอบรม สั่งสอนให้เป็นผู้มีศีล สมာธิ ปัญญาตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม เสมอมา

กาญจนา ปฎิเวชวัฒนางกูร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	7
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย.....	12
การอ่าน.....	14
การเขียน.....	19
การแจกลูกสะกดคำ.....	29
แบบฝึกทักษะ.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	42
งานวิจัยในประเทศ.....	42
งานวิจัยต่างประเทศ.....	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	60
สมมติฐานของการวิจัย.....	60
วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	61
การอภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	63
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	63
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	63
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	74
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ.....	78
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	
จากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด	
ค่าความยากง่าย (p) คำอ่านาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ.....	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง แผนการจัดการเรียนรู้.....	92
ภาคผนวก จ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด.....	137
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	187
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	201

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design.....	51
2. ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนจากแบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ละชุด.....	57
3. คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่สอบได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป จากแบบทดสอบ หลังเรียน.....	58
4. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด	58
5. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	59
6. ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	90
7. แสดงการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด	91
8. แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบ กับจุดประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	197
9. แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	199

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กระบวนการเขียนและอ่าน.....

29

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ มีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชาติจะต้องหวงแหนและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาที่เป็นของตนเองและมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย ในหน้าที่จะรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามเอกลักษณ์ทางภาษารวมทั้งต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย แนวทางหนึ่งที่จะธำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมทางภาษาของชาติเอาไว้ได้ นั่นก็คือ การจัดให้ภาษาไทยเป็นรายวิชาที่ผู้เรียนทุกระดับจะต้องศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับที่มีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาในระดับสูงต่อไป

ด้วยเหตุที่ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่สำคัญดังกล่าว ผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ดีจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร ทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารสื่อความหมายได้ถูกต้องตรงกันซึ่งในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาไทยมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ และใช้ในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้อาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมุ่งฝึกฝนให้ผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้านคือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม โดยกำหนดสาระหลักของการเรียนรู้ออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาการทั้งทางด้าน การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด มีความสามารถทางหลักเกณฑ์ทางภาษา เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดมีทักษะกระบวนการทางภาษา มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ แต่การที่จะสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการฟัง การพูด การดู การอ่านและการเขียน ดังที่ ฌูรูกานต์ ซาดิเพเซอร์ (2549, 2) กล่าวว่า ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นที่ใช้ในการรับสารและส่งสาร เพราะโลกในยุคปัจจุบันเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารที่ข่อโลกให้เล็กลง โลกของการศึกษาจึงมิได้จำกัดอยู่ภายใน

ห้องเรียนเท่านั้น การอ่านและการเขียนเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งใหญ่ในการพัฒนาคนในยุคโลกไร้พรมแดน

ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน เห็นได้ว่ามีโครงการส่งเสริมการอ่านอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เป็นเพราะจากการสำรวจพบว่าคนไทยอ่านหนังสือน้อยมาก เรื่องนี้พบว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การดู การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ที่เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ และเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ในโลกกว้าง การอ่านช่วยให้เราสามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้

ส่วนการเขียนนั้นถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกคิดและความเข้าใจออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล โดยถือว่าเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน และถือว่าเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมได้อีกวิธีหนึ่ง นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะพื้นฐานในการแสดงออกที่สำคัญในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชา เพราะต้องอาศัยการจดบันทึกเพื่อรวบรวมเพื่อสรุปเรื่องราวที่ได้ยิน ได้ฟังเพื่อเขียนหรือตอบปัญหาต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่าทั้งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจนก็จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านด้วย ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็มีส่วนสัมพันธ์กันอย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ผลการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ในขณะที่เดียวกันการอ่านถ่ายทอดความรู้ ความคิด ต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย การเขียนคำที่ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าเขียนผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนสะกดคำ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539, 2) ระบุไว้ว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำ เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ในการเริ่มต้นฝึกการอ่านและการเขียนครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือสื่อความหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพจึงอาจกล่าวได้ว่า การอ่านการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมา ในปีการศึกษา 2549 พบว่า ผลการเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังเห็นได้จากผลการประเมิน

คุณภาพการศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในปีการศึกษา 2549 ระดับเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.90 จากการประเมินคุณภาพทางการศึกษา พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน (โรงเรียนบ้านหนองบัว, 2549, 1) ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง โดยเฉพาะสระประสม ได้แก่ สระเอ็ย สระเอือ เป็นสระที่ทำให้เด็กสับสน ออกเสียงสระเอ็ยเป็นสระเอ็ย เช่น กลือเป็นเก็ย เมืองเป็นเม็ยง เพราะเด็กได้รับการถ่ายทอดมาจากภาษาท้องถิ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกิดแนวคิดจะพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งต้องได้รับการพัฒนา ด้วยการฝึก ข้ำ ข้ำ ทวน บ่อย ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนสระเอ็ย สระเอือมีตัวสะกด เพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอ็ย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอ็ย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอ็ย สระเอือมีตัวสะกด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอ็ย สระเอือมีตัวสะกด สูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะกับเนื้อหาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว ตำบลทะเลเม่นชัย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่ วันที่ 12-25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 รวมทั้งสิ้น 9 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ทำการสอนเวลา 15.00 – 16.00 น. ซึ่งไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองนี้ คือ คำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1, 2 ชุดพื้นฐานภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกระทรวงศึกษาธิการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเป็นคำ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ทดสอบการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด จำนวน 30 ข้อ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ ของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. คะแนนก่อนเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เรื่องการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด
6. คะแนนหลังเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่องการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด
7. เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายถึง ประสิทธิภาพที่เกิดจากการเรียนรู้เป็นระดับที่ ผู้ศึกษาพึงพอใจตามเกณฑ์ 80/80
 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 จากการทำแบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ระหว่างเรียน
 - 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ได้ภายหลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด
8. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ที่ สร้างขึ้นเพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด จำนวน 9 แผน
9. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว ตำบลทะเลเม่นชัย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 14 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมิตัวสะกด ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย
3. การอ่าน
 - 3.1 ความหมายของการอ่าน
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 3.3 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 3.4 การสร้างความพร้อมในการอ่าน
4. การเขียน
 - 4.1 ความหมายของการเขียน
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียน
 - 4.3 องค์ประกอบของการเขียน
 - 4.4 การสร้างความพร้อมในการเขียน
 - 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน
5. การแจกลูกสะกดคำ
 - 5.1 ความหมายของการแจกลูกสะกดคำ
 - 5.2 ความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำ
 - 5.3 ขั้นตอนการสะกดคำ
6. แบบฝึกทักษะ
 - 6.1 ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ
 - 6.2 รูปแบบและลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ
 - 6.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 6.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545, 1-7)

ความสำคัญ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการประกอบอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็น สื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

ธรรมชาติ / ลักษณะเฉพาะ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมาย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก คำในภาษาไทยย่อมประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และความหมาย ส่วนประโยคเป็นการเรียงลำดับคำตามหลักเกณฑ์ของภาษา และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความนอกจากนั้นคำในภาษาไทยยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของภาษา ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคคล ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ตามสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มคน ตามสภาพของสังคมและเศรษฐกิจ การใช้ภาษาเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่จะเป็นการอ่าน การเขียน การพูด การฟัง และการคู่สื่อต่าง ๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ และใช้อย่างคล่องแคล่ว มีวิจารณญาณและมีคุณธรรม

วิสัยทัศน์

ภาษาเป็นเครื่องมือของคนในชาติเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจกันและใช้ภาษาในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนคน ครอบครั้ว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาไทย จึงต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง เหมาะสมในการสื่อสาร เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และประสบการณ์ เรียนรู้ในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษาให้เกิดความชื่นชม ซาบซึ้ง และภูมิใจในภาษาไทย โดยเฉพาะคุณค่าของวรรณคดี และภูมิปัญญาทางภาษาของบรรพบุรุษที่ได้สร้างสรรค์ไว้ อันเป็นส่วนเสริมสร้างความมั่งคั่งในชีวิต

การเรียนรู้ภาษาเชื่อมโยงพันกับความคิดของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสื่อของความคิด การเรียนรู้ภาษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล ขณะเดียวกันการใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในการคิดสร้างสรรค์ และใช้ภาษาอย่างสละสลวย ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือ ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก ความคิดความเห็น ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ เรียบเรียงความคิด ความรู้ และใช้ภาษาได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ ได้ตรงตามความหมายและต้องตามกาลเทศะ บุคคล และมีประสิทธิภาพ

ภาษาไทยมีส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ได้แก่ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งผู้ใช้ภาษาจะต้องรู้ และใช้ภาษาให้ถูกต้อง นอกจากนั้น วรรณคดีและวรรณกรรม ตลอดจนบทรื่องเล่นของเด็ก เพลงกล่อมเด็ก ปริศนาคำทาย เพลงพื้นบ้าน วรรณกรรมพื้นบ้าน เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณค่า การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนวรรณคดี วรรณกรรม ภูมิปัญญาทางภาษาที่ถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีเรื่องราวของสังคมไทยในอดีตและความมั่งคั่งของภาษาไทยบทประพันธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและความภูมิใจในสิ่งที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม ดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
 4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาคน และสร้างสรรค์งานอาชีพ
 5. ตระหนักในวัฒนธรรมใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดี และวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
 6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล
 7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
 8. มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง
- เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ ความสามารถและคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ดังนี้
- ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว
 2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค และเข้าใจข้อความที่อ่าน
 3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทางปฏิบัติได้
 4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง
 5. พูด และเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการได้
 6. จดบันทึกความรู้ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
 7. จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็น เล่าเรื่อง ถ่ายทอด ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์จากเรื่องที่ฟัง ที่ดูได้
 8. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่น
 9. สามารถเลือกใช้คำคล้องจองแต่งบทหรือกรองง่าย ๆ
 10. สามารถนำปริศนาคำทายและบทร้องเล่นในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น
 11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การแสวงหาความรู้ และใช้ได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
 12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต
 13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูดมีนิสัยรักการอ่าน และการเขียน

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น
2. เข้าใจความหมายของคำ สำนวน โวหาร การเปรียบเทียบ จับประเด็นสำคัญ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ
3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปแก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่าน ในการพัฒนาตน
4. เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้
5. เขียนเรียงความ ข้อความ จดหมาย เขียนอธิบาย เขียนชี้แจงการปฏิบัติงาน และรายงาน เขียนเรื่องราวจากจินตนาการและเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง จดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ
6. สรุปความ วิเคราะห์เรื่องที่ฟังที่ดู และเปรียบเทียบกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
7. สนทนาโต้ตอบ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความต้องการ พูดวิเคราะห์ เรื่องราว พูดต่อหน้าชุมชน และพูดรายงาน
8. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกัน ในสังคม รวมทั้งใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
9. เข้าใจลักษณะคำไทย คำภาษาถิ่น และคำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย
10. ใช้ทักษะทางภาษาเพื่อประโยชน์ได้ตามจุดประสงค์
11. ใช้หลักการพิจารณาหนังสือ พิจารณาวรรณคดีและวรรณกรรมให้เห็นคุณค่า และนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิต
12. สามารถแต่งภาพและกลอนง่าย ๆ
13. สามารถเล่านิทานพื้นบ้านและตำนานพื้นบ้านในท้องถิ่น
14. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด
15. มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

ดังนั้น คุณภาพของผู้เรียนที่กำหนดให้แต่ละช่วงชั้น เป็นคุณภาพที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน แต่ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องศึกษาทักษะต่าง ๆ ตามที่กล่าวไว้ใน ช่วงต้น ๆ ด้วยเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอย่างค่องเนื่อง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

รายละเอียดของหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เป็นองค์ความรู้ทักษะหรือ กระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ความเข้าใจตัดสินใจ แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจะยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ได้ยึดเนื้อหาเป็นหลัก หลักสูตรจึงมีลักษณะเป็นหลักสูตรมาตรฐาน โดยเน้นทักษะและความสามารถของผู้เรียนมากกว่าการเน้นเนื้อหา มีมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นเป็นตัวกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมี 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม โดยเน้นด้านความรู้ ด้านทักษะและกระบวนการ และด้านคุณธรรม จริยธรรม และ

คำนิยาม การจัดหลักสูตรภาษาไทยจะต้องนำมามาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น พัฒนาเป็นหลักสูตรของสถานศึกษาตามสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระดังกล่าว โดยจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและคำอธิบายรายวิชา รวมทั้งสถานศึกษาจะต้องออกแบบหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้นตามตารางสัดส่วนของเวลาเรียนที่กำหนดไว้

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทย

ในการสอนภาษานั้นสิ่งที่ครูผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึง คือ หลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่ควรจัดให้การเรียนการสอนเกิดความสอดคล้องกับความสนใจ ความเข้าใจและความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของผู้เรียนซึ่งครูผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยาควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งในเรื่องนี้ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่ควรนำมาใช้ในการสอนภาษาไทยดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2538, 65-73) กล่าวถึง ทฤษฎีที่ควรนำมาใช้ในการสอนภาษาไทย ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กเสียก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็ให้การสนับสนุนให้มีทักษะสูงยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนเด็กคนใดมีทักษะต่ำ ควรพยายามซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ
2. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการเขียนได้คล่องแคล่วชำนาญ ก็เพราะมีประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำด้วยตนเอง จึงเป็นโอกาสที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้นั่นเอง
3. การเรียนจากการฝึกฝน (Law of Exercise) การฝึกฝนเป็นกฎการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาชื่อ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อได้ฝึกฝน หรือกระทำซ้ำผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจ และเกิดทัศนคติที่ดี ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝน ได้ทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น
4. กฎแห่งผล (Law of Effect) นักเรียนได้เรียนแล้วย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นเมื่อมีงานให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูควรรีบตรวจและคืนนักเรียนโดยรวดเร็ว ผู้เรียนจะมีความพึงพอใจที่ได้รับผลการเรียน
5. กฎการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการใช้ฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะคล่องแคล่ว และชำนาญในการใช้ภาษา ถ้าหากเรียนแล้วไม่ได้ใช้นาน ๆ

ก็ลืมไปหมด หรือมีทักษะไม่เต็มที่ควร

6. แรงจูงใจ (Motivation) เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นสิ่งเร้าเพื่อจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียน ตั้งใจฝึกฝนทักษะ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

พวงเล็ก อุดระ (2539, 51) ได้กล่าวถึงการนำหลักทฤษฎีในการเรียนการสอนที่ครูควรนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนภาษาไทยมีดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ แม้ว่าสิ่งนั้นจะยุ่งยากหรือซับซ้อนเพียงใดก็ยังคงมีความอดทน มีพลังที่จะเผชิญปัญหาเพื่อแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี นักเรียนที่เราสอนจะมีทั้งนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะทำงานอย่างมีแบบแผน มีความพยายามในการแก้ปัญหา ชอบการแข่งขันต้องการเว้นวรรค ต้องการเอาชนะมีความกระตือรือร้นสูงทำงานผิดพลาดน้อย มีความมั่นใจในตนเองทำงานได้รวดเร็ว และผลงานมีคุณภาพดี ส่วนคนที่มีความจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักจะเป็นคนที่ประสบความล้มเหลวในการทำงาน ท้อถอยขาดความเชื่อมั่นในตนเองทำงานอย่างไม่มีเป้าหมาย ในการสอนครูควรชี้แนะให้นักเรียนรู้จักตั้งเป้าหมายในชีวิต ความสภาพที่เป็นจริงไม่เพื่อฝัน การมอบหมายงานให้ทำควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำงานและมีความมั่นใจในตนเองและมีกำลังใจในการต่อสู้กับอุปสรรค การตรวจผลงานครูควรทำในลักษณะให้ข้อสังเกตข้อคิดเห็น คำแนะนำ เพื่อช่วยให้นักเรียนตัดสินใจได้ว่าการกระทำนั้น ๆ จะเกิดผลดีกว่าเดิม

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise)

กฎแห่งการฝึกหัด เป็นผลจากการศึกษาของทอร์นไคค์ (Thorndike) มีใจความว่า “สิ่งที่ผู้เรียนทำบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้งจนเกิดความชำนาญ ผู้เรียนจะทำสิ่งนั้นได้ดี แต่สิ่งที่ทำนาน ๆ ครั้งจะทำได้ไม่ดี” การสอนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็นวิชาทักษะ นักเรียนจึงควรได้ฝึกทักษะ ทั้งฟัง พูด อ่าน เขียนอยู่เสมอ ทักษะการฟังนักเรียนมักใช้อยู่เสมอในการฟังคำบรรยายของครู แต่ทักษะการเขียนนักเรียนยังได้ฝึกน้อยเนื่องจากครูไม่มีเวลาตรวจงาน ดังนั้นเมื่อให้นักเรียนเขียนอธิบายหรือให้ทำข้อสอบแบบอัตนัย นักเรียนจึงไม่สามารถอธิบายความคิดของตนเองได้ นักเรียนจึงควรได้เรียนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น กิจกรรมชมรมวาดศิลป์ ให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดนอกเวลาเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดให้ดีขึ้น

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

ความหมายของการอ่าน ได้มีนักการศึกษาและผู้รู้ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542, 941) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “อ่าน” หมายถึง
ว่าตามหนังสือ อ่านออกเสียงตามหนังสือ ดูหรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือ
พิจารณาเพื่อให้เข้าใจ

กรมวิชาการ (2544, 7) ให้ความหมายการอ่านว่า เป็นการแปลความหมายของอักษร
ออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกันกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน
ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องที่อ่าน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

วรรณิ โสมประยูร (2542, 121) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง
ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์
โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน
และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

กรมวิชาการ (2544, 5) ให้ความหมายการอ่านว่า คือ ความคิดที่สามารถเข้าใจในเรื่อง
ที่อ่านได้ดี ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวความคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเกิด
ความรู้แล้วนำมาจัดแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

มิ่งขวัญธรรม ถ้ำหินเมือง (2544, 5) ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน
หมายถึง ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้คนกับข้อมูลเชิงสัญลักษณ์ การอ่านมักจะเป็นการ
เรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย ขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การจำได้ ความรู้ของผู้อ่านเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอักขระกระบวนการนี้ต้องเกิดขึ้น
ก่อนการอ่านจริง ๆ จะเริ่มต้น
2. การซึมซับ ประสานกับความรับรู้ทางสติปัญญา กระบวนการทางกายภาพ เมื่อ
แสงสว่างสะท้อนจากตัวหนังสือเข้าสู่การรับรู้ด้วยตาถ่ายทอดผ่านประสาทไปยังสมอง
3. นูรณาการภายใน ความเข้าใจพื้นฐาน และหมายถึงการเชื่อมต่อส่วนต่าง ๆ
ที่เหมาะสม
4. นูรณาการภายนอก รวมไปถึงการวิเคราะห์ การวิจารณ์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546, 6) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ดังนี้ การอ่าน
หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจ
เรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระจาก
เรื่องราวที่อ่าน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ การอ่านจึงมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยที่กำลังศึกษา จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะการนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาคนและพัฒนางาน
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความบันเทิงเพลิดเพลินใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขแก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพเพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของอักษร โดยการใช้สายตาสัมผัสอักษรหรือสิ่งพิมพ์ แล้วเกิดการรับรู้และเข้าใจความหมายซึ่งผู้อ่านแต่ละคนสามารถนำประสบการณ์ และการรู้จักนำความคิดที่ได้จากการอ่าน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญมากในการเรียนรู้และใช้ในชีวิตประจำวันของเรา ได้มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

สุจริต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทรมพรรษ์ (2538, 98) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539, 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้การแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝน

อ่านสม่ำเสมอจึงจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

เดกิง แก้วเสน่ห์ (2541, 1) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า ความสำเร็จในชีวิตการเรียน การศึกษาและการประกอบอาชีพหลายอย่างขึ้นอยู่กับ การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่ง ถ้าคิดให้ละเอียดถี่ถ้วนแล้วจะเห็นได้ว่าในชีวิตคนเรานั้น แทบทุกอาชีพและระดับชั้นไม่อาจหลีกเลี่ยง การอ่านได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษา จะใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพื่อการอ่าน ทั้งนี้เพื่อสัมฤทธิ์ผลในชีวิตการเรียน การศึกษา และการประกอบอาชีพ

นภดล จันทร์เพ็ญ (2542, 74) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านได้มากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งการศึกษา อาชีพการงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

มุกดา ลิบลับ (2542, 121) กล่าวถึงการอ่านว่า หนังสือเป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ได้รับข้อมูล ข่าวสารความก้าวหน้าของโลกได้อย่างดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช มี พระบรมราโชวาทในพระราชพิธีเปิดงานหนังสือระหว่างชาติ และงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านว่า “หนังสือเป็นเสมือนเครื่องมือรวบรวมเรื่องราว ความรู้ ความคิดวิทยาทุกด้าน ทุกอย่างที่มีมนุษย์ได้เรียนรู้ ได้ศึกษาค้นและพากเพียรพยายามบันทึก รักษาไว้ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปใดความรู้ความคิดก็แพร่ไปถึงที่นั่น

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจและ แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ช่วยพัฒนาสติปัญญาและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้

องค์ประกอบของการอ่าน

สนิท ตั้งทวี (2538, 9) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวง หาความรู้ของมนุษย์อย่างหนึ่งซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ส่วน ดังนี้

1. ผู้อ่าน การอ่านจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีผู้อ่าน
2. ตัวอักษร ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรแล้วอ่านได้ แต่ไม่เข้าใจความหมายของ ตัวอักษรก็จะไม่ถือว่าเป็นการอ่าน
3. ความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษรชัดเจนสามารถเข้าใจความหมายตัวอักษร ก็จะถือว่าเป็นการอ่าน แต่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะมีเพียงทักษะทางด้านความเข้าใจศัพท์เท่านั้น
4. การเลือกความหมาย ถ้าผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร เข้าใจความหมายของตัวอักษร และสามารถเลือกความหมายที่ดีที่สุดทีี่สุดในหลาย ๆ ความหมายของคำที่ถูกล้อมรอบด้วยบริบทได้

อย่างถูกต้อง โดยอาศัยการพินิจพิจารณาด้วยเหตุผลเช่นนี้ จะถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์ เพราะมีทักษะทางด้านความเข้าใจ เนื้อหา เรื่องราว และความคิดเชิงวิจารณ์มากขึ้น

5. การนำไปใช้ การอ่านที่มีความสมบูรณ์ที่สุดได้ก็คือเมื่อ ผู้อ่านมีกระบวนการที่ต่อเนื่อง คือผู้อ่านมองเห็นตัวอักษร สามารถเลือกหาความหมายที่ดีหรือถูกต้องที่สุด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้อ่าน จนกระทั่งเกิดประโยชน์แก่ตนเองต่อสังคมต่อไป การอ่านเช่นนี้ถือว่าเป็นการอ่านที่สมบูรณ์ที่สุด หรือ อาจจะเรียกว่า “อ่านเป็น” เพราะมีความคิดเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติม

การสร้างความพร้อมในการอ่าน

ความพร้อม คือ สภาพของบุคคลที่จะสามารถกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้อย่างราบรื่นและบังเกิดผลดีถ้าขาดความพร้อมก็อาจเกิดปัญหาอุปสรรคไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ความพร้อมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. วุฒิภาวะ
2. แรงจูงใจ
3. การได้รับการฝึกฝน การเตรียมพร้อมที่เหมาะสม

ความพร้อมในการเรียนภาษาไทย หมายถึง การที่ผู้เรียนมีวุฒิภาวะทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความสนใจ ความต้องการ ความรู้และประสบการณ์พื้นฐานเพียงพอที่จะใช้ในการเรียนภาษาไทยได้ดีทั้งในการฟัง พูด อ่านและเขียน แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงการเตรียมความพร้อมด้านการอ่านดังนี้

1. ความพร้อมในการอ่าน

1.1 ก่อนการอ่านทุกครั้งควรสำรวจความพร้อมของคนด้วยว่ามีอย่างน้อยเพียงใด ความพร้อมที่กล่าวถึงนี้หมายรวมถึงความพร้อมทางกาย ทางจิตใจ และสภาพแวดล้อม

1.2 ความพร้อมทางใจ ได้แก่ ต้องมีจุดมุ่งหมายแน่ชัดในการอ่านว่าอ่านข้อความนี้เพื่ออะไร เพื่อความรู้ เพื่อสอบ หรือเพื่อความบันเทิง เป็นต้น นอกจากนั้นต้องมีสมาธิในการอ่านปราศจากความกังวลใด

1.3 ความพร้อมทางสภาพแวดล้อม หมายถึง ควรเลือกอ่านในสถานที่ที่เหมาะสมกับการอ่าน บรรยากาศดี แสงสว่างเพียงพอ ปราศจากเสียงรบกวน ถ้าไม่สามารถหาสภาพแวดล้อมที่ดีพร้อมได้ ก็ควรจะไม่ต้องอ่าน เพราะความจริงสิ่งที่สำคัญมากในการอ่านก็คือสมาธิ หากผู้อ่านมีสมาธิดีแล้วไม่ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมใดข่มไม่หวั่นไหวและสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ฟีกท่าทางการอ่าน

2.1 ท่าทางการอ่าน นั่งหรือยืนอ่านตามสบายแต่หลังไม่งอ หน้าตรงเหลือบตาลงมองหนังสือ

2.2 ระยะห่างระหว่างตากับหนังสือประมาณ 1 ฟุต

2.3 การจับหนังสือ ถ้านั่งอ่าน ให้วางหนังสือบนโต๊ะ มือซ้ายจับขอบหนังสือ ด้านบนมือขวาใช้นิ้วชี้สอดในท่าเตรียมเปิดหน้าถัดไป ถ้ายืนอ่าน มือขวาสอดครองรับด้านล่างหงายข้อมือใช้นิ้วสอดเตรียมเปิดหน้าถัดไป ถือหนังสือไว้ระดับอกเอียงด้านบนเข้าหาตัว ท่ามุมประมาณ 45 องศา ฟีกการกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา

2.4 ฟีกการสังเกตและเปรียบเทียบให้ระบายสีภาพที่แตกต่างจากพวกให้ระบายสีภาพที่เหมือนกัน ให้โยงเส้นพยัญชนะที่เหมือนกัน

2.5 ฟีกการกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา

2.6 ฟีกอ่านคำที่มีสระเหมือนกันจากภาพ

2.7 ฟีกอ่านคำจากบัตรคำประกอบภาพ โดยให้จับคู่บัตรคำที่เหมือนกับบัตรคำประกอบภาพแล้วอ่าน

2.8 ฟีกจำพยัญชนะและสระด้วยการเล่นเกมจับคู่ ครูให้นักเรียนดูบัตรพยัญชนะและบัตรภาพทีละคู่จนครบเท่ากับจำนวนคู่ของนักเรียน แล้วแจกบัตรภาพและบัตรพยัญชนะให้นักเรียนคนละบัตรแล้วให้นักเรียนที่มีบัตรภาพ และมีบัตรพยัญชนะตรงกันจับคู่แล้วให้แต่ละคู่ ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น ในระยะแรกครูควรเลือกพยัญชนะที่จำและเขียนได้อย่างง่ายก่อน

2.9 ฟีกการจัดลำดับความคิด กระบวนการคิดด้วยการให้นักเรียนฟังนิทานเรื่องราวและจัดลำดับเหตุการณ์ว่าเหตุการณ์ใดเกิดก่อนหลัง หรือตั้งคำถามให้นักเรียนหาคำตอบหรือคุณภาพแล้วพิจารณาว่าเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เรื่องราวในภาพสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอะไร อะไรควรเกิดก่อน อะไรควรเกิดหลัง สามารถอธิบายเหตุและผลได้หรือให้เล่าเรื่องจากประสบการณ์

2.10 ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพ ประมาณ 1-2 นาที

2.11 ฟีกการใช้หนังสือเป็นการฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยหนังสือ รักหนังสือ ชอบการอ่าน อยากอ่านหนังสือเอง และรู้วิธีใช้และเก็บรักษาหนังสือด้วยการหาหนังสือสำหรับเด็กที่มีภาพสี สวยงาม รูปเล่มดึงดูดความสนใจ และทนทานสำหรับเด็กมาให้นักเรียน โดยครูสนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือว่ามีใครทำอะไรบ้าง ให้นักเรียนลองเล่าเรื่องตามจินตนาการของนักเรียนหรือครูอ่านให้นักเรียนฟังนักเรียนอ่านตาม ระหว่างนั้นก็สอนวิธีจับและเปิดหนังสือที่ถูกวิธี เมื่ออ่านหนังสือเสร็จก็สอนวิธีเก็บหนังสือให้เป็นระเบียบจะได้คิดเป็นนิสัยที่ดีติดตัวนักเรียน

กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวถึงการสร้างความพร้อมในการอ่าน คือ ผู้อ่านต้องอ่าน

ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ดึงจุดประสงค์ การอ่าน จะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือคนเดียว ตอนหนึ่งว่ามีความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยาวมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็น อย่างไร เหมาะสมกับผู้ใดบ้างที่จะอ่าน เคารพว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรบ้าง เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความอ่านหรือเนื้อเรื่องที่ที่สำคัญขณะอ่าน

สรุปได้ว่าการสร้างความพร้อมในการอ่านเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการ เตรียมการอ่านขั้นต้น ถ้าผู้อ่านมีสมาธิแล้วไม่ว่าอยู่ในสถานที่ใดก็ไม่หวั่นไหวสามารถอ่านได้ดีมี ประสิทธิภาพ ถ้าคนมีนิสัยรักการอ่าน อ่านมาก อ่านอย่างสม่ำเสมอที่สำคัญคือ รู้จักเลือกอ่าน หนังสือและสื่อสารสนเทศที่มีคุณค่าก็จะทำให้เป็นผู้มีความรู้ และสามารถใช้ความรู้ที่ได้จาก การอ่านมาพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติในที่สุด

การเขียน

ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่ต้องทำความเข้าใจให้มากและเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่า ทักษะอื่น ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ไพริน วงศ์ยาชะ (2538, 19-23) ได้กล่าวถึง การเขียนของเด็กในระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เน้นการเขียนได้ถูกต้องสวยงามและสื่อความหมายได้โดยเฉพาะในตอน ที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการเขียนคือสามารถ บังคับประสาทมือ หู ตา ให้สัมพันธ์กันได้ สามารถจับดินสอ เขียนเส้นหรือรูปภาพได้ สื่อที่ใช้ ในการจัดประสบการณ์ด้านการเขียนควรเป็นเส้น จุดตัวอักษร ดินหรือแป้งสำหรับการปั้น ส่วน การเล่นที่ส่งเสริมประสบการณ์ด้านการเขียน เช่น การเล่นนิ้ว

อฉรา วงศ์โสธร (2539, 27) ได้กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนเป็นระบบของการสื่อ ความหมายทางสายตา ประกอบด้วยทักษะกลไก คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ทักษะในการใช้วงศัพท์ ทักษะการใช้ไวยากรณ์ รวมทั้งการคิดอย่างมีเหตุผล

สุจริต เพ็ชรชอบ (2540, 69) ได้กล่าวว่าการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน ยากกว่าทักษะการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มี ความสามารถในการสังเคราะห์เรียบเรียงถ้อยคำ ผูกประ โยคให้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ ชัดเจนตามที่ผู้เขียนต้องการ

ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (ม.ป.ป.) กล่าวถึง การเขียนไว้ดังนี้ การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน

กรมวิชาการ (2541, 114) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียน คือ การแสดง ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้น ถ้าผู้เขียน ขาดความรู้ที่จะเขียนข้อความที่แสดงออกไป ย่อมไม่มีแก่นสาร

มะลิ มกรามณี (2541, 61) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อสื่อความคิดหรือเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้ส่งสารต้องถ่ายทอดไปยังผู้รับเป็นเครื่องมือ อันสำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์เป็นเครื่องมือสำหรับ บันทึกเรื่องราว ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งสืบทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ จากอดีต ต่อเนื่องถึงปัจจุบันจวบจนาคค

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, 53) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน คือ ทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสาร สื่อความหมาย โดยใช้ตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในการพูดเพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจความมุ่งหมายตามผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวรปรากฏอยู่ยาวนานและงาน เขียนจะเกิดผลดีหรือผลเสียนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อหาและกลวิธีการเขียนของผู้เขียน

วรรณิ โสมประยูร (2542, 28) กล่าวว่า การเขียนหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึ กนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเพื่อสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

สรุปได้ว่า ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือ การเขียน ต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความรู้ ความคิด จึงต้องใช้ศิลปะใน การเขียน ส่วนที่กล่าวว่าเป็นศาสตร์เพราะการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้หลักการและ วิธีการ แต่อย่างไรก็ตามการเขียนก็เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้

ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียนในชีวิตประจำวันของเราจะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนเป็น ทักษะที่ใช้บ่อยที่สุด ดังนั้นทักษะการเขียนจึงเป็นเรื่องค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่น ๆ เนื่องจากไม่ ค่อยได้ฝึกฝนกันอย่างเต็มที่ทำให้หลายคนเป็นแต่เพียงเขียนได้ ไม่ใช่เขียนเป็น ทักษะการเขียน

เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมากกว่าทักษะอื่นๆ จึงจะเกิดผลซึ่งสอดคล้องกับ บันลือ พฤกษ์วัน(2522) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันมาก เช่น ใช้ติดต่อสื่อสาร ใช้จดบันทึกเหตุการณ์ ใช้บันทึกความรู้ เขียนสร้างจินตนาการ ช่วยให้ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ไปให้บุคคลในสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การเขียนเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่ายาก เป็นงานหนักเพราะการเขียนนอกจากจะเขียนข้อความให้สละสลวยแล้วยังเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงแนวความคิดภูมิปัญญา ด้านความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน การเขียนส่วนใหญ่จะเน้นการเขียนที่ใช้ความจำเขียนตามแบบมีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากหรือหมกกำลังใจที่จะเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2539, 141) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของคนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งคนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่ง เกี่ยวกับเรื่องที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่งหรือจากชาติหนึ่ง ไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบ ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้างหรือทำลายความสัมพันธ์ของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของ ผู้เขียนได้จากวรรณกรรม หรืองานเขียนอื่นๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคล ให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ในการแสดงความรู้สึก และแนวความคิด

สนธิ ตั้งทวี (2538, 24) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกนึกคิดและความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยวิธีใช้สัญลักษณ์ที่เรียกว่าตัวอักษร เพื่อให้ผู้อื่น

เข้าใจเจตนาของผู้เขียน อ่านจะสามารถรับรู้ความในใจ ของผู้เขียน ได้ดีหรือไม่ นั่น ก็อยู่ที่ว่าผู้เขียน มีทักษะในการใช้ภาษาเขียนได้ดีเพียงไร

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542, 54) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม วัตถุประสงค์ทางด้าน อารยธรรมทางภาษา ช่วยถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญา เป็นอาชีพสุจริต เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนและเป็นเครื่องจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ให้ความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย

วรรณิ โสมประยูร (2542, 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของคนออกมาเสนอต่อผู้อ่าน เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งคนเคยมีประสบการณ์มาก่อน เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม พัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรือการเขียนด้านอื่น ๆ เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้ เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

กรมวิชาการ (2548, 24) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกของความรู้ ความคิด และความรู้สึกรของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต อนาคต และปัจจุบัน
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกล และได้รวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้ประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญต่อมนุษย์ที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจอันดีต่อกันในชีวิตประจำวัน พัฒนาสติปัญญา เพื่อบันทึกสิ่งสำคัญไว้เป็นหลักฐาน ไม่ให้สูญหาย ในการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้เขียนจำเป็นต้องรู้และเข้าใจประเภทของสิ่งที่ จะเขียนเพื่อเป็นการส่งสารให้ผู้อ่านได้เข้าใจอย่างถูกต้องและตรงประเด็นตามจุดประสงค์ของ

การเขียน

องค์ประกอบของการเขียน

การเขียนที่ดีจำเป็นต้องมีองค์ประกอบที่หลากหลายดังที่นักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้ กรมวิชาการ (2548, 24-25) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเขียน ไว้ดังนี้

1. ความชัดเจน ความชัดเจนในการใช้ถ้อยคำ จะช่วยให้การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านได้ตรงกัน ความชัดเจนที่ว่านี้ ได้แก่
 - 1.1 การใช้คำที่รู้จักกันคืออยู่แล้ว
 - 1.2 การใช้คำที่เป็นสื่อสร้างความเข้าใจ ได้แก่ การใช้คำที่ให้อ่านนึกเห็นภาพและเข้าใจได้ชัดเจน
 - 1.3 การใช้คำที่หมกมุ่น คือ การใช้คำที่มีความสมบูรณ์ไม่ละคำใดคำหนึ่งไว้
2. ความเรียบง่าย ได้แก่ การใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่ายแต่มีผลกระทบต่อผู้อื่น การใช้ภาษาที่เรียบง่ายนั้น ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำฟุ่มเฟือยหรืออ้อมค้อม คำปฏิเสธ ช้อนปฏิเสธ
3. ความกระชับ คือ การใช้คำน้อยคำ แต่ให้ความหมายชัดเจนและมีน้ำหนัก ดังที่มีผู้กล่าวว่า “ถ้าสามารถแสดงความคิดให้เข้าใจตรงกันได้ด้วยคำเพียง 5 คำแล้ว การใช้คำถึง 10 คำก็นับเป็นการสูญเปล่า”
4. ความประทับใจ ความประทับใจเกิดจากการที่ผู้เขียนใช้ถ้อยคำเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน ถ้อยคำที่ว่านี้ อาจเกิดจากการเน้นคำ การเรียงลำดับคำในประโยค การใช้คำที่ขัดแย้งกันในประโยค หรืออาจใช้ถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพก็ได้ ความประทับใจแสดงออกได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ
5. ความไพเราะ ได้แก่ การเลือกคำที่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู ความราบรื่นของถ้อยคำทำให้งานเขียนมีความไพเราะ การสร้างคำที่ไพเราะนั้น มีวิธีดังนี้ คือ อย่าผูกประโยคให้ยืดยาว ช้อนกันหลายประโยค อย่าใช้คำซ้ำในที่ใกล้ ๆ กัน อย่าใช้คำที่มีเสียงเหมือน ๆ กันในที่ใกล้กัน ไม่ควรใช้คำกริยาหลายคำในประโยคเดียวกัน ไม่ควรใช้บุพบท สันธาน โดยไม่จำเป็น และอย่าจบประโยคโดยใช้คำห้วน ๆ
6. ลีลา หมายถึง ความราบรื่นของถ้อยคำ ผู้เขียนที่มีความสามารถในการเขียน จะรู้จักเลือกสรรคำมาใช้ผูกประโยคให้อ่านออกเสียงแล้วฟังสนิทหู นอกจากนั้นถ้อยคำในประโยคหรือข้อความต่าง ๆ ควรให้มีลักษณะที่สมดุลกันด้วย
7. การสร้างภาพ เป็นเทคนิคการเขียนที่ทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ การเขียนเพื่อสร้างภาพนั้นจะต้องใช้ถ้อยคำที่ให้ความรู้สึกและมีอารมณ์ เช่น ความตระการ ถ้อยคำที่ใช้ควรเป็นคำแสดงอาการ เช่น เคว้งคว้าง โงกเงก หรือคำแสดงภาพ เช่น ชุ่มมะลิเลื้อย แสงแดดระยิบระยับ

ต้นไม้ใหญ่ใบครีမ် การใช้คำรูปธรรม โดยวิธีเปรียบเทียบจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรมเพื่อทำให้มองเห็นภาพแจ่มชัดขึ้น

7. โครงสร้างของประโยค เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคมีส่วนสำคัญที่ควรกล่าวถึง คือ การลำดับของวลี อนุประโยคกฎแห่งความใกล้ชิด ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความพาดพิงถึงกัน ต้องอยู่ใกล้ชิดกัน นั่นคือ ส่วนขยายต้องอยู่ใกล้ชิดกับคำที่ถูกขยาย กฎแห่งความก่อนหลัง ลักษณะของกฎนี้ขึ้นอยู่กับที่การเน้นประโยคโดยเน้นที่ลำดับความก่อนหลัง ที่สำคัญที่สุดคือจะเน้นคอนปลายเพื่อความหนักแน่นประโยคกระชับและประโยคหลวม ประโยคกระชับ คือ งานเขียนที่เอาข้อความสำคัญไปไว้หลังประโยคหลังสุด ให้ประโยคต้นเป็นประโยคที่ชักนำความสนใจและก่อให้เกิดความสงสัย ผู้อ่านจะต้องอ่านไปจนจบ มิฉะนั้นจะไม่เข้าใจเรื่อง ประโยคลักษณะนี้เป็นประโยคที่ดี เพราะสามารถยึดความสนใจของผู้อ่านไว้ได้ ประโยคหลวม คือ ประโยคที่พูดใจความสำคัญจบเสียก่อน แล้วต่อไปจึงกล่าวบทความ ประโยคเช่นนี้ไม่น่าฟัง เอกภาพของประโยค ประโยคหนึ่ง ๆ จะต้องมีความคิดสำคัญเพียงความคิดเดียว ถ้ามีอนุประโยคหลายประโยคประกอบอยู่ อนุประโยคเหล่านี้ จะต้องมีความเกี่ยวเนื่องกับใจความสำคัญ

สรุปได้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญในอันที่จะทำให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้อย่างสมบูรณ์ และถูกต้อง องค์ประกอบเหล่านี้ ได้แก่ เนื้อหา รูปแบบ จุดมุ่งหมายของการเขียนคำศัพท์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน โครงสร้างทางไวยากรณ์ และการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียบเรียงเนื้อความให้สอดคล้องและต่อเนื่องกัน และเข้าใจได้ตรงกับผู้เขียน

การสร้างความพร้อมในการเขียน

การเขียนในระดับของเด็กเริ่มเรียนนั้นมีความสำคัญมาก เด็กที่เข้าเรียนใหม่ ๆ จะเขียนอะไรได้ไม่มากนัก ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้มีความพร้อมที่จะเขียนเป็นต้นว่า

1. ก่อนที่จะให้เขียนให้มีการเล่นเกม
2. ฝึกความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อมือด้วยการวาด การลากเส้นประต่าง ๆ เพื่อจะได้เรียนรู้ลักษณะของตัวอักษร
3. การให้เด็กได้เล่นกับดินเหนียวหรือดินน้ำมัน โดยทำดินเหนียวหรือดินน้ำมันให้เป็นตัวอักษรต่าง ๆ
4. ให้ระบายสีภาพที่มีตัวอักษรชนิดต่าง ๆ อยู่ด้วย
5. ให้เล่นเกมจิ้งจอกเข้าจังหวะก่อนแล้วจึงเขียน
6. ให้เล่นกับตุ๊กตา แสดงบทบาทเป็นพี่ แม่ หรือเป็นพ่อแล้วเขียนตามนั้น เด็กที่ได้รับการฝึกทักษะการเขียนที่ถูกต้องตามหลักการเขียนจะทำให้เด็กมีคุณลักษณะนิสัยที่ดีใน

การเขียนซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2535, 76) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนเขียนในระยะแรกแก่เด็กควรเน้นให้เด็กเขียนรูปร่างของตัวอักษรให้ถูกต้อง เขาได้เสนอแนะกิจกรรมที่ช่วยใช้ฝึกการเขียน คือ

6.1 การลากตามรอยอักษรนี้อาจจะให้เด็กลากตามรอยอักษรโดยให้กระดาษลอกลายตามรอยอักษรที่พิมพ์เป็นจุดไข่ปลา ลากตามรอยอักษรในสมุดแบบฝึกหัดหรือใช้นิ้วลากตามรูปตัวอักษรที่ฉลุด้วยไม้หรือแบบขาง

6.2 การเขียนลอกตามแบบ อาจจะให้ลอกตามหนังสือคู่มือ ลอกตามแบบตัวอักษรที่ผู้สอนลอกตามแบบที่ผู้สอนเขียนให้ดูหรือดูแบบแล้วฝึกเขียนในอากาศ

6.3 การให้แบบฝึกหัดประเภทเขียนเส้นตรง เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นหยัก วงกลม เมื่อจำรูปลักษณะของคำได้บ้างแล้วให้สอนการเขียนไปพร้อมกับการอ่านเขียนคำและประโยคต่าง ๆ ตามที่อ่านไปแล้ว โดยวิธีคัดจากแบบอ่านเมื่อคัดได้เรียบร้อยถูกต้องพอสมควรจึงฝึกให้เขียนเป็นคำและข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และต้องฝึกให้เขียนตัวอักษรให้ถูกวิธีควบคู่ไปด้วย ระยะเวลาต่อไปให้เด็กรู้จักสังเกตว่า ประโยคประกอบไปด้วยคำหลาย ๆ คำ ในคำหนึ่งนั้นสามารถแยกเป็นส่วน สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ โดยอาศัยหลักการประสมและการผัน ทั้งนี้ควรเป็นคำที่มีความหมายหรือคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ครูต้องพยายามกวดขันในการเขียนตัวอักษรให้ถูกแบบ การวางสระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ให้ถูกที่ การวางช่องไฟ การเว้นวรรคตอนและการฝึกสะกดให้เขียนตามคำบอก

บันลือ พฤกษ์วัน (2533, 186) ได้กล่าวถึงการฝึกलिताมือเบื้องต้นว่า การฝึกलिताมือในระยะปฐมนิเทศเพื่อจะฝึกให้เด็กรู้จักจินตนาการเขียนเส้นในรูปต่าง ๆ มักจะประสบปัญหาอยู่ที่ว่าเด็กมักจะแสดงความเบื่อหน่ายแล้ว ผู้ปกครองก็ยังไม่เห็นด้วย จึงควรเห็นว่าเด็กควรจะได้รับการฝึกควบคู่ไปกับกิจกรรมทางศิลปศึกษา และกิจกรรมที่สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ได้ดีกว่าเด็กเองก็ให้ความสนใจมากกว่า และยอมได้ผลในการฝึกดีกว่าด้วย

อัมพร สุขเกษม (อ้างถึงใน นุชรี บุรณะ 2547, 22) ได้กล่าวถึงการสร้างความพร้อมในการเขียน ดังนี้

1. ให้เด็กขีดเส้นตรงและเส้นโค้ง ๆ จนแน่ใจว่านักเรียนสามารถบังคับมือของตนเองได้แล้ว
2. ฝึกให้เด็กลากเส้นตรงตามรอยอักษร เช่น ใช้กระดาษลอกลาย หรือลากเส้นตามรอยประ หรือสมุดแบบฝึกหัดการเขียนลายมือ

กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวถึงการสร้างความพร้อมในการเขียนไว้ว่า เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเขียน โดยเลือกหัวข้อที่จะเขียนบนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบ

การเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิดฉบับที่ความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อยและ รายละเอียดคร่าว ๆ

สรุปได้ว่า ในการสอนเขียนครูใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ใช้วิธีสอดแทรกหลัก ภาษาไปในกระบวนการสอนอ่านสอนเขียนอย่างผสมกลมกลืน การสอนให้นักเรียนสังเกตการณ์ ใช้ภาษา สรุปเป็นกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง จะได้ไม่ทำให้นักเรียนเบื่อวิชาภาษาไทย หากนักเรียนรัก และเห็นคุณค่าของภาษาไทยก็จะเป็นคนรักการอ่าน ซึ่งนับเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญ ยิ่งอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เนื้อหาสาระวิชาอื่น ๆ อีกต่อไป

การสอนเขียน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ดังนี้

ดวงใจ ไทยอุบุญ (2543, 17) ได้กล่าวถึงทักษะการเขียนไว้ว่า ทักษะการเขียนเกิดจากการฝึกฝนและต้องทำอย่างมีระบบ คือ

1. ต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ
2. ต้องใช้เวลาฝึกนานพอสมควรจึงจะเกิดความชำนาญ
3. ต้องฝึกให้ถูกวิธีและถูกหลักเกณฑ์ เช่น การสะกดคำ เรียบเรียงถ้อยคำให้สื่อความหมายได้ชัดเจน รู้จักแบ่งวรรคตอนให้ถูกต้อง รู้จักเทคนิคการเขียนเรียงความ บทความ หลักการพัฒนาการเขียนดังกล่าว เป็นการสอนการเขียน โดยการฝึกอย่างเป็นระบบจากง่ายไปหายาก จากสิ่งใกล้ตัว สิ่งที่คุ้นเคย ฝึกฝนบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ก็จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์กับผู้เรียนได้

ฐะปะนีย์ นาคกรทรรพ (2545, 54-56) กล่าวถึงการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย
2. การเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามอักษรวิธีและตามพจนานุกรม
3. ฝึกให้รู้จักลำดับความคิดและความสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ออกเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. ให้รู้จักการเขียนเรียงความย่อความจดหมาย และการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ควรทราบสามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมกัน และได้ประโยชน์ตามจุดประสงค์
5. ให้รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำ คำนวนโวหารมาใช้ให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ภาษาที่นิยมกัน
6. ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดยใช้การเขียนเป็นสื่อในการแสดงออก การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลามากกว่าทักษะอื่น ๆ เริ่มตั้งแต่การคัดลายมือ

การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบ การสะกดตัวให้ถูกต้อง การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจเขียนด้วยถ้อยคำสละสลวยได้ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์

การเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นการเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนระหว่างการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ครูควรชี้แจงให้นักเรียนรู้ว่าทักษะทั้งสี่อย่างส่งเสริมซึ่งกันและกัน ถ้าได้ฟังมากอ่านมากทำให้มีความรู้ดี สามารถเขียนได้ดีขึ้น ถ้าได้พูดแลกเปลี่ยนแสดงความคิดหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นก่อน จะช่วยให้เกิดความคิดในการเขียนเป็นอย่างดี ดังนี้

1. ก่อนเขียน ชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้องชัดเจนว่า เป็นผู้มีการศึกษาใคร ๆ อ่านข้อความที่เขียนแล้วเข้าใจได้ง่าย
2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด การอ่าน โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกให้รู้จักการฟังก่อนแล้วจึงเขียน เช่น ฟังคำถามให้เข้าใจแล้วจึงเขียนคำตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้ฟังจากการบรรยายไปเขียน หรือการอภิปรายเรื่องที่เขียนจนแน่ใจว่ามีความรู้และความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน แล้วจึงลงมือเขียน หรือบางครั้งอาจใช้ศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุดมาเขียนก็ได้
3. กรณีที่นักเรียนเขียนผิดพลาด ควรหาอุบายให้นักเรียนเต็มใจที่จะแก้ไขผิดพลาดมากกว่าทำโทษให้แก้แล้วแก้อีก จนนักเรียนเบื่อหน่ายซึ่งไม่เกิดผลดีแต่อย่างไร วิธีแก้ อาจจะทำโดยรวบรวมคำที่มักเขียนผิดเสมอ ๆ บนกระดานคำ หรือเขียนใส่บัตรคำ ปิดไว้ที่ประกาศของชั้น โดยมอบหน้าที่ให้นักเรียนช่วยกันเขียน รวบรวมได้มาก ๆ แล้วควรทดสอบเป็นระยะ ๆ หรืออาจทำสถิติการเขียนคำถูกแต่ละคำของตนเองไว้ บางครั้งมีการแข่งขันเขียนสะกดคำถูก เป็นการช่วยนักเรียนระวังตัวไม่ให้เขียนผิด
4. จัดกิจกรรมการเขียนต่าง ๆ เช่น ทำหนังสือสำหรับชั้น หรือประกวดการเขียนนิทานหรือประกวดการเขียนเรื่องจริงที่ประสบมาด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมทักษะการเขียนได้
5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ เป็นการฝึกทักษะการเขียนได้เสมอ โดยครูภาษาไทยปรึกษากับครูวิชาอื่น ๆ เพื่อร่วมมือกันให้สาระต่าง ๆ สัมพันธ์กัน โดยใช้ทักษะการเขียน เช่น สังคมศึกษา หรือวิทยาศาสตร์ อาจเขียนเรียงความ หรือรายงานก็ได้

กรมวิชาการ (2547, 50) ได้เสนอแนะกระบวนการเขียนไว้ดังนี้ ให้นักเรียนเห็นคำ ให้นักเรียนได้ยินการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน ให้นักเรียนรู้ความหมายการใช้คำ แล้วจึงเขียนคำ

สรุปได้ว่า การสอนเขียนควรเริ่มสอนตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก สอนจากรูปธรรมไปหานามธรรม เลือกคำที่ใช้สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกการอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กัน ฝึกบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ

ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียน

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2533, 25) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนไว้ดังนี้ การอ่าน คือ การเขียนในทางกลับกัน การอ่านเพื่อค้นหาความจริง (Scanning) คล้ายกับ คิด - ก่อน - เขียน ซึ่งเป็นหัวใจของการสื่อความหมายที่ดี เป็นขบวนการที่ใช้ในการเขียนเพื่อสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้านักเขียนส่วนมากใช้ศิลปะนี้ได้เป็นอย่างดีแล้วจะได้อารมณ์และข้อมูลโดยการเริ่มต้นตั้งแต่แรก คัดสนใจได้หลังจากอ่านไปได้ 2-3 ประโยคว่าจะอ่านต่อไปหรือไม่ นักเขียนหลายคนใส่ใจความสำคัญไว้ในตอนกลางของเรื่อง ซึ่งผู้อ่านต้องค้นหาคำ ใน การอ่านให้ได้ความมากที่สุดและเร็วที่สุดจึงควรสร้างนิสัยการจับใจความสำคัญ

ในการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียนว่างานวิจัยส่วนมากจะศึกษาอิทธิพลของการเขียนที่มีต่อการพัฒนาการอ่านพบว่า

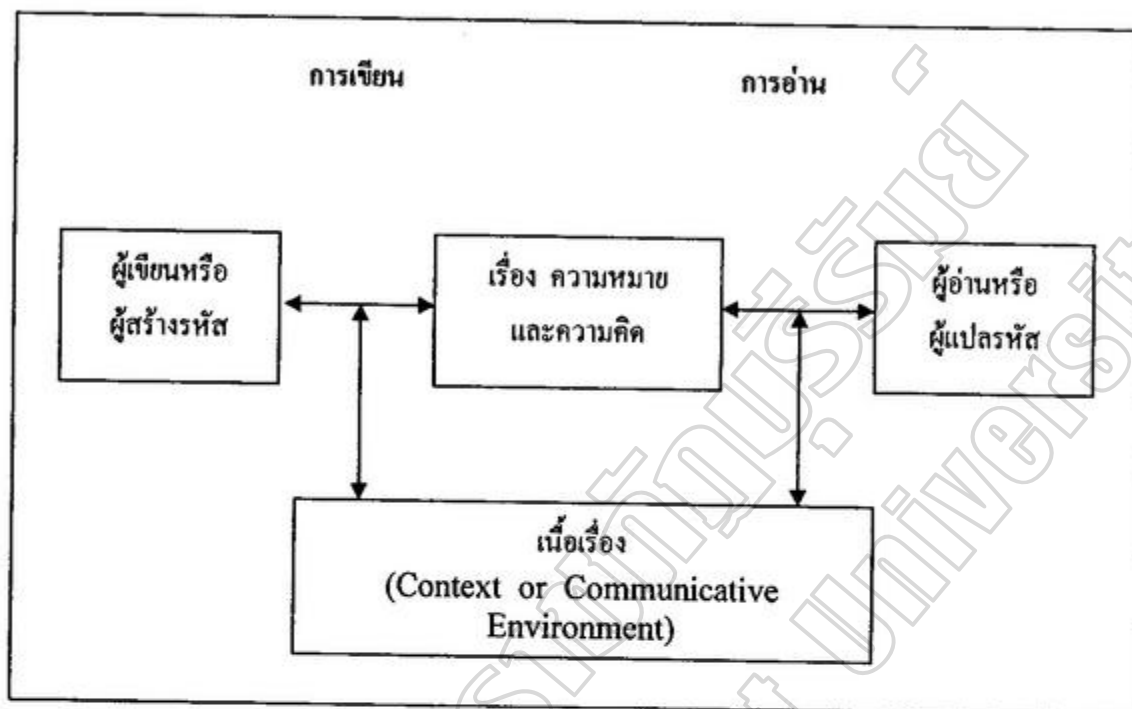
1. นักเขียนที่ดีมักจะเป็นนักอ่านที่ดี
2. นักเขียนที่ดีมักจะทำมากกว่านักเขียนที่ไม่เก่ง
3. นักเขียนที่ดีมักจะทำประโยคที่ดีกว่านักเขียนที่ไม่เก่ง

กระบวนการเขียน - อ่าน - และระบบปฏิบัติการ

กระบวนการเขียน - อ่าน - ประกอบด้วยส่วนย่อย 4 ส่วน คือ

1. ผู้เขียนหรือผู้สร้างรหัส (Encoder)
2. เรื่องหรือสิ่งที่ผู้เขียนแต่งขึ้น
3. ผู้อ่านหรือผู้แปลรหัส (Decoder)
4. สิ่งแวดล้อมที่สื่อความหมาย

ผังแผนภูมิแสดงได้จากข้างล่างนี้

ภาพประกอบที่ 1 กระบวนการอ่านและเขียน

ในด้านการสื่อความหมาย ผู้เขียนเป็นแหล่งข่าว เขามีความคิดต้องการจะสื่อออกไป และในการแสดงความคิดครั้งนี้ (Encoding) ข้อมูลก็จะแปรรูปเป็นคำและตัวอักษรต่าง ๆ ในการทำเช่นนี้ผู้เขียนจะนำนิสัยต่าง ๆ การแสดงความคิด ความรู้ประสบการณ์ของเขาความรู้ทั่วไป ภาษา ทักษะคิด ก่านิยม สิ่งที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับภาษาและเนื้อเรื่องมานำแสดงสรุปได้ว่า การอ่านและเขียนมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างยิ่ง ในการสื่อความหมายจะต้องใช้การอ่านและเขียนเป็นสื่อเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน ก่อนที่นักเรียนจะเขียนได้นั้น จำเป็นต้องอ่านได้ก่อน โดยเฉพาะการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำซึ่งเป็นพื้นฐานในการอ่านและเขียน การพัฒนาการอ่านและเขียนควรเริ่มจากคำที่ง่ายก่อน เมื่อผู้เรียนอ่านและเขียนได้คล่องแล้วจึงใช้คำยากจะเกิดการท้าทาย มีความพยายามทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและเขียนต่อไป

การแจกลูกสะกดคำ

การสะกดคำเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมกัน ทำให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การสะกดคำบางครั้ง

เรียกรวมกันว่า “การแจกลูกสะกดคำ” เพราะการแจกลูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน (กรมวิชาการ, 2546, 133)

ความหมายของการแจกลูกสะกดคำ

การแจกลูกสะกดคำ มีความหมายเป็น 2 นัย ดังนี้

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กค และแม่ กบ การแจกลูกจะเริ่มต้นจากการสอนให้จำและออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ก่อน จากนั้นจะเริ่มแจกลูกในมาตราแม่ ก กา (ไม่มีเสียงสะกด) จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับของสระ แล้วจึงอ่านโดยไม่สะกดคำ จึงเรียกว่า แจกลูกสะกดคำ นักเรียนจะต้องอ่านคำในมาตราตัวสะกดให้คล่องตามลำดับแม่ ก กา แม่ กง แม่ กน จนถึงแม่ กก แม่ กค และแม่ กบ จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่อง เพื่อประยุกต์หลักการอ่านนำไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย นักเรียนอ่านบ่อยอ่านมากก็จะอ่านได้เก่ง

นัยที่สอง หมายถึง การเทียบเสียง เป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้แล้ว ให้นำรูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำ

บ้าน

ให้หาพยัญชนะต้นมาอ่านแทน เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียงวิธีนี้มีหลักการ ดังนี้คือ

1. ให้อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
2. นำคำที่มีความหมายมาสอน
3. เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
4. นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา	มา	พา	ยา	ลา
คำ	ม้า	ซ้ำ	ล้ำ	น้ำ
บ้าน	ก้าน	ป้าน	ร้าน	ล้าน
คาง	คาน	กาย	ควา	คาด

วิธีการอ่านจะไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา สูตรของคำคือ -า นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำ

บันลือ พฤษะวัน (2533, 26-27) แนะนำการสอนภาษาไทยเบื้องต้น ที่เหมาะกับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการให้ออกเสียงผสมคำจึงลงมือเขียนโดยให้สัมพันธ์กันระหว่างการอ่านและการเขียน เด็กไม่เบื่อหน่าย เด็กประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะเรียน นับเป็นการเริ่มเรียนที่ดี

วรรณิ โสมประยูร (2539, 156) ให้ความหมายการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง วิธีเขียนคำโดยลำดับตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ

วิระศักดิ์ ปิตตลาโพธิ์ (2540, 12) ให้ความหมายการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากความหมายการสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การสะกดคำ เป็นกระบวนการนำรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมกัน ทำให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การสะกดคำบางครั้งเรียกรวมกันว่า การแจกลูกสะกดคำ เพราะการแจกลูกสะกดคำจะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืนให้ถูกต้องตามความหมายของคำนั้น ๆ

ความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546, 134) กล่าวถึงความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำว่า การสอนสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนสะกดคำในระยะเริ่มเรียนการอ่านนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด จึงเป็นปัญหาของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

การสอนอ่านแจกลูก ครูควรเริ่มต้นเมื่อนักเรียนอ่านเป็นคำไปได้สักระยะหนึ่งแล้ว ซึ่งในระยะเริ่มแรกนี้อาจอยู่ในช่วงปฐมวัยหรือก่อนประถมศึกษา เด็กเรียนการอ่านโดยการจำรูปคำที่เป็นพื้นฐาน กล่าวคือ เป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นคำใกล้ตัวเด็ก แต่เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนคำที่เรียนเพิ่มจำนวนมากขึ้น นักเรียนไม่สามารถจำรูปคำได้ทั้งหมด การอ่านแบบแจกลูกสะกดคำจะช่วยให้นักเรียนประสมคำอ่านและสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง การสอนแจกลูกอ่านสะกดคำควรสอนในช่วงที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉาน ประมาณช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 แต่ไม่ได้ตายตัวว่าจะต้องถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนักเรียนอ่านได้แล้ว การแจกลูกสะกดคำไม่จำเป็นอีกต่อไป ครูจึงควรสังเกตการอ่านของนักเรียน

ด้วยว่า ควรสอนแจกลูกสะกดคำมาน้อยเพียงใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนเป็นประการสำคัญ

การเขียนสะกดคำ การสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนเขียนคำได้ด้วยตนเอง เมื่อพบคำใหม่และเป็นการฝึกเขียนคำให้แม่นยำได้ถูกต้อง เมื่อนักเรียนสะกดคำได้ถูกต้อง อ่านคำได้แล้ว ครูให้นักเรียนเล่นเกม เช่น ครอบอกคำ นักเรียนชี้คำหาคำในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1,2 ชุดพื้นฐานภาษาว่ามีคำที่บอกก็คำ คัดคำลงสมุด หลังจากสะกดคำ จำคำได้แม่นยำแล้วไม่ควรให้สะกดอีก ถ้านักเรียนอ่านได้แล้วครูไม่ควรให้นักเรียนอ่านไปสะกดคำไป นอกจากอ่านคำไม่ได้จึงใช้สะกดคำ ครูส่งเสริมให้นักเรียนอ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ ครูควรจัดเวลาให้นักเรียนฝึกสะกดคำด้วยตัวเองให้มากเพื่อรู้กฎเกณฑ์การสะกดคำ และอ่านตามลำพังให้มากขึ้น และครูตรวจสอบการอ่านของนักเรียนทีละคน

ขั้นตอนการสะกดคำ

การสะกดคำจะช่วยให้ นักเรียนอ่านคำได้ด้วยตัวเองเมื่อพบคำใหม่ และเป็นการฝึกอ่านคำได้แม่นยำ และเขียนคำได้ถูกต้อง ตามขั้นตอนการสะกดคำดังนี้

1. เห็นรูปคำ
2. สะกดคำอ่าน
3. พูดย่อสะกดคำให้คล้องปาก
4. ฝึกสะกดคำด้วยตนเอง ฝึกสะกดคำกับเพื่อน กับครู
5. เขียนคำบอกโดยครอบอกคำเขียน นักเรียนสะกดคำในใจ เขียนลงสมุด และ

ตรวจสอบคำจากหนังสือ

วิธีการสอนสะกดคำมี 2 วิธี ดังนี้

วิธีสอนสะกดคำตามเสียง เพื่อสะกดคำอ่านได้ถูกต้อง จะใช้สะกดตามเสียงของคำ โดยสะกดคำวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ ดังนี้

ตา	สะกดว่า	ตอ - ออ - ตา
ตาม	สะกดว่า	ตอ - ออ - ตา - ตา - มอ - ตาม
ป่า	สะกดว่า	ปอ - ออ - ปา - ปา - โท - ป่า
	หรือ	ปอ - ออ - ปา - โท - ป่า
	หรือ	ปอ - ออ - ปา - ไม้โท - ป่า
กิ้ง	สะกดว่า	กอ - ออ - กิ - เอก - งอ - กิ่ง
	หรือ	กอ - ออ - งอ - กิ่ง - กิ่ง - เอก - กิ่ง
หมา	สะกดว่า	หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - หมา

หมาย	สะกดว่า	หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - ขอ - หมายถึง
หม้าย	สะกดว่า	หอ - มอ - หมอ - หมอ - ออ - ขอ - หมายถึง - หม้ายโท - หม้าย
กร้า	สะกดว่า	กอ - รอ - กรอ - กรอ - อ้า - กร้า
กร้า	สะกดว่า	กอ - รอ - กรอ - กรอ - อ้า - กร้า - เอก - กร้า
วิธีสอนสะกดคำตามรูป เพื่อสะกดคำเขียนให้ถูกต้องมีวิธีสะกดคำ ดังนี้		
หมา	สะกดว่า	หอ - มอ - ออ - หมา
หมาย	สะกดว่า	หอ - มอ - ออ - ขอ - หมายถึง
กร้า	สะกดว่า	กอ - รอ - อ้า - กร้า
กร้า	สะกดว่า	กอ - รอ - อ้า - กร้า - ไม้เอก - กร้า

สรุปได้ว่า การสอนสะกดคำต้องสอนเขียนคำไปด้วยเสมอควบคู่กันทุกครั้ง เพื่อจำรูปคำให้ได้โดยการเห็นคำอ่าน อ่านสะกดคำ เขียนคำ ตรวจสอบคำจากหนังสือ หมายความว่านำคำแต่งประโยคทั้งปากเปล่าและเขียนได้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะ

ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพดังที่นักที่นักการศึกษาหลายท่าน ความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

กตिका สุวรรณสมพงษ์ (2541, 40) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง การจัดประสบการณ์ การฝึกหัด โดยใช้วัสดุประกอบการสอน หรือเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำด้วยตนเอง เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจดีขึ้นและเกิดความชำนาญจนสามารถนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติทั้งในการแก้ปัญหาระหว่างเรียน และในสถานการณ์อื่นๆ ในชีวิตประจำวัน

พนมวัน วรรณชัย (2542, 37) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง งาน กิจกรรม หรือ ประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนฝึกทักษะเพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชาญชัย อาจินสมจารย์ (2543, 98) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกเป็นส่วนหนึ่งของ บทเรียน ที่จะให้เรียนทำอะไร ทำให้สำเร็จแล้ว ผลที่ได้เป็นอย่างไร ในอดีตแบบฝึกถูกมองว่าเป็น การบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้ เป็นโครงการ

ที่ต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนกรเรียนที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นหนึ่งในวงจรการเรียนการสอน

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2544, 130-134) กล่าวถึงแบบฝึกหัดว่า แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริม สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัด อยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, 2) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่าคือสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งที่ฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญ

กุศยา แสงเดช (2545, 5) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่า แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ใช้แบบฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากจบเนื้อหา เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ มีทักษะสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, 18) กล่าวถึง แบบฝึกทักษะ คือ กิจกรรมทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเอง

จากความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะพอสรุปได้ว่า แบบฝึกก็คือสื่อการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ครูนำในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะเพิ่มมากขึ้นจนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

รูปแบบและลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ

รูปแบบหรือลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะได้มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบหรือลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

โรจนา แสงระวี (2531, 30) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อม สติปัญญา ความสามารถ ความเหมาะสมในการใช้สำนวนภาษา ซึ่งทำให้นักเรียนสนใจที่จะนำเอาแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นมาแก้ไขข้อบกพร่อง หรือส่งเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น

จากหลักการดังกล่าว จึงพอสรุปเป็นหลักการในการสร้างแบบฝึก ได้ดังนี้

1. ต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้
2. เนื้อหาต้องไม่ยาวเกินไป

3. ควรเป็นสื่อที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

4. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

วิชัย เพ็ชรเรือง (2531, 77) ได้สรุปแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม

2. ครอบคลุมลักษณะวิชา โดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน

3. ให้แนวคิดใหม่ในการจัดกิจกรรม

4. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน

การเรียนรู้เต็มที่และเน้นการแก้ปัญหา

5. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน

6. ครูและนักเรียนมีโอกาสวางแผนร่วมกัน

7. ควรเน้นสิ่งที่น่าสนใจถือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควร

คำรณ ล้อมคำเมือง (2548, 1) ได้กล่าวถึง ส่วนประกอบของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. คู่มือการใช้แบบฝึก เป็นเอกสารสำคัญประกอบการใช้แบบฝึกว่า ใช้เพื่ออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร เช่น ใช้เป็นงานฝึกทำขบทเรียน ใช้เป็นการบ้าน หรือใช้สอนซ่อมเสริม ควรประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1.1 ส่วนประกอบของแบบฝึก จะระบุในแบบฝึกชุดนี้มีแบบฝึกทั้งหมดกี่ชุด อะไรบ้าง และมีส่วนประกอบอื่น ๆ หรือไม่ เช่น แบบทดสอบ หรือแบบบันทึกการประเมิน

1.2 สิ่งที่ครูและนักเรียนต้องเตรียม (ถ้ามี) จะเป็นการให้ครูหรือนักเรียนเตรียมตัวให้พร้อมล่วงหน้าก่อนเรียน

1.3 จุดประสงค์ในการใช้แบบฝึกหัด

1.4 ขั้นตอนในการใช้แบบฝึก บอกเป็นข้อๆตามลำดับการใช้และอาจเขียนในรูปแบบของแนวการสอนหรือแผนการสอนจะชัดเจนยิ่งขึ้น

1.5 เฉลยแบบฝึกในแต่ละชุด

2. แบบฝึก เป็นสื่อที่สร้างขึ้นเพื่อการให้ผู้เรียนฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ถาวรควรมีส่วนประกอบดังนี้

2.1 ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย

2.2 จุดประสงค์

2.3 คำสั่งหรือการชี้แจง

2.4 ตัวอย่าง

2.5 ชุดฝึก

2.6 ภาพประกอบ

2.7 ข้อทดสอบก่อนและหลัง

2.8 แบบประเมินบันทึกผลการใช้

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, 21) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์เด่นชัด

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้

ของสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหาต้อง

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติการ

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และ

หลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความ

แตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติ

วิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถ

ให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับการใช้แบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะที่ดี จำเป็นต้องตรงกับเนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และเข้าใจ ง่ายยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะ ได้มีนักการศึกษาและผู้รู้กล่าวถึงแนวการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, 145-146) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น

2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
 3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนในการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
 4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยความบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะคอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2
 5. สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ
 6. สร้างแบบอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างแบบอ้างอิงนี้ อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
 7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดเป็นตอน ๆ เป็นเรื่อง ๆ เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
 8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึก และคุณภาพของแบบทดสอบ
 9. ปรับปรุงแก้ไข
 10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
- กรรมการ พวงเกษม (2540, 7) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้
1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจแตกต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กที่เก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กที่อ่อนในแบบฝึกควรมีทั้งที่ฝึกเป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคละกับเด็กอ่อน เพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน
 2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือการทำซ้ำ ๆ ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเรื่องหนึ่ง ๆ ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกมีลักษณะหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อันจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลง
 3. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อนักเรียนได้เรียนไปแล้ว นักเรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองว่าเป็นอย่างไร เมื่อให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือให้ทำงานใด ๆ จึงควรเฉลย

หรือตรวจเพื่อให้นักเรียนทราบผลโดยเร็วหรือนักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้เอง เพื่อจะได้รู้ข้อบกพร่องของตนเอง

4. แรงจูงใจ (Motivation) ให้เด็กอยากทำจึงควรจัดทำแบบฝึกหัดต่อไป นอกจากนี้แบบฝึกควรเป็นแบบสั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลายรูปแบบไม่ซ้ำซาก เช่น อาจจัดแบบฝึกในรูปแบบของเกม กิจกรรมในสถานการณ์ที่ต่าง ๆ แปลกใหม่ น่าสนใจและสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยและความต้องการของเด็ก

มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540, 99-100) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่ดี จะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการรู้ได้ดี ต้องมีองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
2. นักเรียนได้ลงมือฝึกกระทำเอง
3. เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, 14) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและหาสาเหตุการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการเรียนการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.3 ผลการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และพฤติกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกและเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารดังตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมข้อทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้ บันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

กฤษยา แสงเดช (2545, 14-15) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ศึกษาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาออกเป็นทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึก
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบขั้นตอนการใช้ชุดฝึกทักษะ
4. สร้างแบบทดสอบ
5. สร้างแบบฝึกเพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อย
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการสอน หรือผลการเรียน
8. นำชุดแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาจุดบกพร่องและหาคุณภาพ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจงคู่มือการใช้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ผู้สร้างจำเป็นต้องรู้ความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ความยากง่าย เนื้อหาสั้นยาวของแบบฝึกให้เหมาะสมกับเวลาและวัยของผู้เรียน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความก้าวหน้าให้กับผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว ชัดเจน กว้างขวางทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นแบบฝึกประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

วรรณา เครือเนียม (2531, 43) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ประโยชน์สำหรับครูในการสอนเพื่อให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งสามารถแก้ไขได้ทันที

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, 173-175) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือ เสริมหนังสือเรียน ในการเรียนทักษะ
2. แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะให้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากการให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเราจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในเรื่องของจิตใจ
4. แบบฝึกใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
5. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง
6. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยให้ครูทราบถึงจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครู ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้ทันเวลาที่
7. แบบฝึกที่จัดทำขึ้น นอกเหนือจากที่อยู่ในหนังสือเรียนจะช่วยให้เด็กฝึกฝนได้เต็มที่
8. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย และผู้เรียนสามารถบันทึกผล พร้อมทั้งมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้

กิติ์ วรณฉัย (2534, 105) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย มีคุณค่าหรือประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในวิชาทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างมีระเบียบทั้งระบบเริ่มตั้งแต่จุดมุ่งหมาย กระบวนการและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพมาก เพราะได้ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพมาแล้ว
2. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ดียิ่งขึ้นแต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและการดูแลเอาใจใส่จากครูก่อน
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การให้ทำชุดแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทยที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยการกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทักษะทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น
 - 4.2 ฝึกทักษะหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม สามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเองต่อไป
6. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันเวลาที่
7. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในแบบเรียนจะช่วยเด็กได้อย่างเต็มที่

8. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียนร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนที่ไม่ต้องเสียเวลาออกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, 53) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียน
6. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
7. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539, 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหา และคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน
3. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
4. ทำให้ครูประหยัดเวลา
5. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, 21) ได้สรุปแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ คือ ช่วยลดภาระการสอนของครู เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองของแต่ละคนได้ สามารถช่วยแก้ปัญหาข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมต่อการเรียนของนักเรียน และเป็นสื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด มีผู้ศึกษาค้นคว้าและวิจัยไว้หลายท่าน ดังนี้

มนทรา ภัคศิณรงค์ (2540, 82) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สาบเกินไปวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขวัญทอง จันทฤทธิ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การอ่านสะกดคำและแจกลูก ของหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.60/80.50 แสดงว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประภาพร อันสงคราม (2545, 104-107) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำและแจกลูก ด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการสอนและแบบฝึกทักษะ และศึกษาค้นคว้าประสิทธิภาพของแผนการสอนและแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า แผนการสอนและแบบฝึกการสะกดคำและแจกลูกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.40/86.16 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลมีผลเท่ากับ .49 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 76

อดิชาติ ทนทอง (2545, 89-112) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่องม้าก้านกล้วย ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องม้าก้านกล้วย ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องม้าก้านกล้วย มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องม้าก้านกล้วย มีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 89

นงเยาว์ เลี่ยมขุนทด (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างทดสอบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาค้นคว้า

ประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.42/82.22 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เท่ากับ 0.62 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62

ประวีณา เอ็นดู (2547, บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 86.11/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

จิตสุภา บึงไกร (2549, 89) ได้พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย แบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนและอ่านด้วยการแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนและอ่านด้วยการแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.20/88.71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนและอ่านด้วยการแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7608 นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 76.08

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด เรื่อง การเขียนและอ่านด้วยการแจกลูกสะกดคำ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43

นิพล ทองคำดี (2549, 62) ได้พัฒนาทักษะการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจตุคามราษฎร์วิทยา อำเภอหนองกี่ จำนวน 14 คน ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ ได้มีผู้สนใจศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

อาห์เหม็ด (Ahmed, 2000, 3032-B) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำ คำตอบหน่วยเสียงและตามอักขรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐ โดยได้ออกแบบทดสอบการรู้จัก

การสะกดคำเบื้องต้นและนำไปทดลองกับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปที่แบบแผนการสะกดคำ 3 แบบแผนคือ การถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดี่ยว ความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีอย่างเดี่ยวและการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎทางอักษรวิธีเข้าอยู่ในคำเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า มีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจนอยู่ในแบบแผนการสะกดทั้ง 3 แบบแผนในทั้ง 4 ระดับชั้นเรียนการปฏิบัติการสะกดคำในหนึ่งตัวอย่างอิสระสองกลุ่มและผลปรากฏว่ามีแนวโน้มของพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ระหว่างชั้นปีที่ 2 กับ 5 และชั้นปีที่ 3 กับ 4 และชั้นปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบแผนการสะกดคำเดียวกับแบบแผนการสะกดอักษรวิธีอย่างเดี่ยวและระหว่างแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสอย่างเดี่ยว แบบแผนการสะกดคำตามอักษรวิธีจากแบบแผนการสะกดทั้ง 3 แบบที่ประเมินแล้วนั้นคำที่ต้องการความรู้เรื่องกฎอักษรเป็นวิธียากที่สุดเนื่องจากมรการสะกดคำที่มีการเปลี่ยนแปลงทางหน่วยคำและทางหน่วยเสียงอยู่ด้วยทำให้นักเรียนทั้ง 4 ระดับชั้นมีความผิดพลาดในการสะกดคำมากที่สุด

แฮคเคนสัน (Hakanson, 2001, Web Site) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสะกดคำในบริบทที่มีต่อนักเรียนจำนวน 17 คนในห้องเรียน ชั้นประถมปีที่ 3 ซึ่งมีความสามารถในการสะกดคำจากคำไปถึงสูงใช้เวลาฝึก 10 สัปดาห์ ไม่มีการจัดการสอนการสะกดคำโดยตรง แบบทดสอบก่อนและหลังการสอนใช้เปรียบเทียบผลของความรู้ทางการสะกดคำทั้งไปของนักเรียนนอกเวลาสอน ผลการทดสอบก่อนและแล้วการสอนแสดงให้เห็นว่าการฝึกการสะกดคำในบริบทไม่มีผล อย่างมีหลักสำคัญต่อความทางการสะกดคำโดยรวม การฝึกการสะกดคำในบริบท ผลการศึกษครั้งนี้บ่งชี้ว่าการฝึกสะกดคำในบริบทของการเขียนของเราเองมีผลต่อความรู้ทางการสะกดคำโดยรวมมากกว่าฝึกสะกดคำที่แยกออกมาเดี่ยว ๆ ถึงแม้ทั้งสองกลยุทธ์นั้นจะปรับปรุงความรู้ทางการสะกดคำโดยทั่วไปให้ดีขึ้นได้ก็ตาม

ลอเรย์ (Lowrey, 2002, 541- A) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งที่มีความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนมักให้ความเห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์การแปรปรวน พบว่า มีผลรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน การวิเคราะห์เชิงคุณภาพในความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนต่อไป พบว่าความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงาน ในที่สุดได้ศึกษา

การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูผลการวิเคราะห์ พบว่า การให้คะแนนความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริง ของนักเรียนแต่ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน ข้อค้นพบเหล่านี้ชี้แนะให้เห็น การพิจารณาที่ตรงประเด็น 2 ประการที่จำเป็น ประแรก กลุ่มตัวอย่างความผิดพลาดในการอ่าน และการสะกดคำจำเป็นต้องมากพอที่จะเป็นตัวแทนของการพัฒนาความรู้เรื่องคำของนักเรียนได้ ประการที่สอง การวิเคราะห์ความคิด ซึ่งได้แก่ความคิดจากงานทางภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกัน จำเป็นต้องพิจารณาระดับหน้าที่สำหรับประเภทของงานแต่ละประเภท ยิ่งไปกว่านั้นการวิเคราะห์ ความผิดพลาด พบว่านักเรียนใช้การประสมประสานกลยุทธต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ไม่เฉพาะคำบอกใช้ ทางอักษรวินิจฉัยให้อ่านและสะกดคำเท่านั้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ได้ผลสัมฤทธิ์หลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียนและที่สำคัญนักเรียนอ่านและเขียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด ที่มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 14 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด จำนวน 1 ชุด 30 ข้อ เป็นชนิดเลือกตอบมี 3 ตัวเลือก คือ ก ข ค

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย เล่ม 1, 2 ชุดพื้นฐานภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับ การสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 1.2 กำหนดเนื้อหา สาระสำคัญ จากคู่มือการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 1.3 กำหนดจำนวนแบบฝึกทักษะ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด
 - 1.4 จัดทำแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมี ตัวสะกด ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ จำนวน 9 ชุด ชุดละ 5 กิจกรรม กิจกรรมละ 5 ข้อ ดังนี้
 - 1.4.1. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1-5 คำที่ประสมสระเอียมมีตัวสะกด
 - 1.4.2 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6-9 คำที่ประสมสระเอียมมีตัวสะกด
 - 1.5 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ที่สร้างขึ้น ไปเสนอคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา โครงสร้างและภาษา จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเชิง เนื้อหาและภาษาที่ใช้ เพื่อให้ข้อเสนอแนะในด้านเนื้อหา กิจกรรม การประเมินในแต่ละแบบฝึก ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 - 1.5.1 นางรุ่งทิพา ขันติโชติบริบูรณ์ ครูชำนาญการพิเศษด้านภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
 - 1.5.2 นางสุทธา ละมุล ครูชำนาญการพิเศษด้านภาษาไทย โรงเรียนบ้าน บริหารชนบท อำเภอลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
 - 1.5.3 นายวิวัฒน์ชัย ชูตินทรารักษ์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการด้านสื่อนวัตกรรม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
 - 1.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ โดยถือความคิดเห็น ที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญและให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง
 - 1.7 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด

ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับเครื่องมืออื่น ๆ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีขั้นตอนหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.8 นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแสงพัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความเหมาะสม

1.9 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกดที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544

2.2 นำความรู้ที่ศึกษามาจากข้อ 2.1 มาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน ให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นจึงให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมในข้อ 1.5 (1.5.1-1.5.3) ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมรวมทั้งข้อเสนอแนะในด้านสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการประเมินผลในแต่ละแผน

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำเพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความเหมาะสม

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแสงพัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

2.7 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยละเอียดเพื่อให้ทราบหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ คือการเรียนรู้การวัดและประเมินผล (กรมวิชาการ, 2545-16)

3.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2541, 55-139) และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัด

ผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, 59-64) เพื่อจะนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งต้องการใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมในข้อ 1.5 (1.5.1-1.5.3) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้อง เหมาะสมของภาษานำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 64-65) ตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.6 วิเคราะห์ข้อมูล หาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อหาผลรวมของคะแนนข้อสอบแต่ละข้อของผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแสงพัน ปีการศึกษา 2550 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุรริรัมย์ เขต 1 แล้วนำแบบทดสอบมาหาคุณภาพ ดังนี้

3.7.1 การทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง โดยการนำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้น ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านแสงพัน โดยคัดนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง ปานกลางและต่ำ ระดับละ 1 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

3.7.2 การทดลองครั้งที่ 2 ใช้นักเรียนกลุ่มเล็ก โดยการใช้แบบทดสอบที่ปรับปรุงจากการทดลองครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านแสงพัน โดยคัดนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง ปานกลางและต่ำ ระดับกลุ่มละ 3 คน ผู้วิจัยสังเกตผู้เรียนอย่างไร้ขีด สัมภาษณ์การใช้เพื่อศึกษา

ข้อบกพร่อง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม รวมทั้งความเหมาะสมในเรื่องของเวลา เนื้อหาและสื่อการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไข

3.7.3 การทดลองภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่ โดยการนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงจากการทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียนโรงเรียนบ้านแสงพัน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ทั้งห้อง จำนวน 20 คน แล้วนำแบบทดสอบมาหาคุณภาพ ดังนี้

3.7.3.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อตามวิธีการของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 64-65) เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 – 1.00

3.7.3.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีการของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 96-101) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

3.7.3.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่วันที่ 12-25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 รวมทั้งสิ้น 9 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ทำการสอนเวลา 15.00 – 16.00 น. ซึ่งไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pret-test) ก่อนที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จะต้องทำการทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วบันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนก่อนสอบเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบกับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมี ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้าง

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ทั้ง 9 ชุดจบลง จะทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองแบบ One - Group Pre-test Post-test Design (ลิวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, 49) เป็นการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
กลุ่มตัวอย่าง	T ₁	X	T ₂

T ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
X	หมายถึง	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
T ₂	หมายถึง	การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพของแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนและการหาคุณภาพของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น หาค่าดัชนีความสอดคล้อง
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจแก้ไขพร้อมแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ นำมาปรับปรุงแก้ไข ในด้านสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียน การสอน และการวัดผลประเมินผล
3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด โดยใช้การทดสอบค่า t-test แบบ One-Group Pre-test Post-test Design

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยหาค่าเฉลี่ยการประเมินของโรวินลลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (R.K. Hambleton) (สมนึก ภัททิษธานี, 2541, 221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบ
	$\frac{\sum R}{N}$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
		แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่เข้าเกณฑ์ คือ 0.5 – 1.0

1.2 การหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงเกณฑ์ของ เบรินแนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 50-98)

1.2.1 การหาค่าความยากง่าย (P)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ระดับความยาก
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ค่า P ที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

1.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (r)

$$r = \frac{R_U - R_L}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	อำนาจจำแนก
	R_U	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_L	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

ค่า r ที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00

1.3 การค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 88-89)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum X_i - \sum X_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X_i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัด ($C = 21$)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 104)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 104) หาได้จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน (Pre – test) และหลังเรียน (Post – test) โดยใช้สถิติ t – test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 10) ใช้สูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	แทนค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

4. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) จากสูตร (กรมวิชาการ, 2545, 63 - 64)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน
ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึก
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึก
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\Sigma Y}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน	ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ หลังจากที่เรียนไปแล้ว
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบ
N	แทน	จำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอ็ย สระเอ็ยมีตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครังนี้ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่จะนำมาเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
ΣD^2	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\Sigma D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งหมดยกกำลังสอง
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสม
สระเอ็ย สระเอ็ยมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมี ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสม สระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังแสดงในตาราง 2-4

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนจากแบบฝึก ทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ละชุด

แบบฝึก ทักษะที่	จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1	14	25	304	21.71	1.73	86.86
2	14	25	298	21.29	1.68	85.14
3	14	25	306	21.86	1.70	87.43
4	14	25	309	22.07	1.44	88.29
5	14	25	306	21.86	1.51	87.43
6	14	25	291	20.79	1.31	83.14
7	14	25	289	20.64	1.86	82.56
8	14	25	299	21.36	1.69	85.43
9	14	25	296	21.14	1.96	84.57
รวม	14	225	2,698	21.41	6.34	85.65

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสม สระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 9 ชุด จากคะแนนเต็ม 225 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.41 คิดเป็นร้อยละ 85.65

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่สอบได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

คะแนนที่นักเรียนสอบได้จาก คะแนนเต็ม 30 คะแนน	จำนวนนักเรียนที่สอบได้ (นักเรียน 14 คน)	คะแนนรวม
27	3	81
26	2	52
25	3	75
24	1	24
23	2	46
22	2	44
21	1	21
รวม	14	343
คะแนนเฉลี่ย	24.50	
คิดเป็นร้อยละ	81.66	

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 24.50 คิดเป็นร้อยละ 81.66

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ระหว่างเรียน (E ₁)	2,698	192.71	6.34	85.65
หลังเรียน (E ₂)	343	24.50	2.03	81.66

จากตาราง 4 พบว่า ผลจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 9 ชุด มีคะแนนเฉลี่ย 192.71 จากคะแนนเต็ม 225 คิดเป็นร้อยละ 85.65 และผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 24.50 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.66 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.65/81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลสัมฤทธิ์	n	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
ก่อนเรียน	14	11.14	2.88				
หลังเรียน	14	24.50	2.03	187	2,609	34,969	17.08**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเพื่อพัฒนาอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบ
ฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่
ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9 ชุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่าน และเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด จำนวน 30 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ก ข ค

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

3.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสม สระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือ มีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ t – test Dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.65/81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ถือได้ว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมี ตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลจากการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) คือ 85.65/81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกด ในครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหา นั้น ๆ จบไปแล้ว แบบฝึกทักษะเป็นส่วนที่เสริม เพิ่มนอกเหนือจากหนังสือเรียนสามารถทำได้หลาย ๆ ครั้ง และผู้วิจัยยังได้มีการเรียงลำดับความยากง่ายของแบบฝึกทักษะด้วย อีกทั้งแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อนงค์ศิริ วิชาลัย (2536) ที่ได้ว่าแบบฝึกทักษะเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะแบบฝึกจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกยังมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ตลอดจนสามารถกระตุ้นความสนใจให้เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ความสามารถในการอ่านออกเสียงดีขึ้น การเรียนรู้ดีขึ้น เช่นเดียวกับ นิภาพร วงษ์ศิลา (2545, บทคัดย่อ) ซึ่งได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิภาพของแบบฝึกผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.17/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับ

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือ สระเอือมีตัวสะกดดีขึ้น ดังที่วิชัย เพ็ชรเรือง (2531, 77) ที่กล่าวว่า “การสร้างแบบฝึกที่ดีนั้นต้องสนองความสนใจและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่ ทั้งครูและนักเรียนต้องมีโอกาสวางแผนร่วมกัน” จึงส่งผลให้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญกานต์ ชาติเพชร (2549, 59) ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

อนุบาลคู่มือเมือง ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพค่า E_1/E_2 เท่ากับ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.3 คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย และมีคำแนะนำในการนำแบบฝึกไปใช้ ช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537, 145) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า “ควรมีคำสั่งสั้น ๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่ายและควรมีคำแนะนำในการใช้”

2. ผลการนำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกดไปทดลองใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้น ดังที่ นิพล ทองคำดี (2549, 62) ที่ได้พัฒนาทักษะการเขียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจตุคามราษฎร์วิทยา อำเภอหนองกี่ จำนวน 14 คน ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการเขียนภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ชันธชัย มหาโพธิ์ (2535, 52-53) ได้เปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอกมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ เพิ่มขึ้นหลังจากใช้แบบฝึก และประภาพร อันสงคราม (2545, 104-107) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแผนการสอนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย การสะกดคำและแจกลูก ด้วยวิธีแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการสอนและแบบฝึกทักษะ และศึกษาค้นคว้า ประสิทธิภาพของแผนการสอนและแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า มีค่าดัชนีประสิทธิภาพมีผลเท่ากับ .49 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 76

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรศึกษารายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดี และจัดทำ จัดหาสื่อการเรียน เช่น บัตรคำ บัตรภาพ เกมต่าง ๆ แบบฝึกทักษะการอ่าน

การเขียนคำการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้พร้อมก่อนจึงจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ

1.2 ในการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ละครั้งไม่ควรมากเกินไป ควรให้เหมาะกับวัย และความสนใจของนักเรียน เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย อาจให้นักเรียนนำไปเป็นการบ้านก็ได้เพราะต้องระบายสีตกแต่งภาพให้สวยงามด้วย

1.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกดสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถใช้เป็นสื่อในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนช้าและมีปัญหาในการอ่านและเขียน ครูควรเจดลแบบฝึกที่ถูกต้องในแต่ละแผนการเรียนรู้นั้นที หลังจกนักเรียนทำแบบฝึกสิ้นสุด เพื่อให้ให้นักเรียนได้แก้ไข และจดจำคำศัพท์ที่ถูกต้องจะได้พัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

1.4 ในการสร้างแบบฝึกควรศึกษาหลักการสร้างให้ละเอียด เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีคุณภาพ สามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และใช้แก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

1.5 ครูควรตระหนักถึงความสำคัญของการผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึกเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้สร้างแบบฝึกทักษะควรเป็นผู้ฝึกนักเรียนด้วยตนเอง เพราะจะแก้ปัญหาได้ตามวัตถุประสงค์

1.6 ควรศึกษาผลการใช้แบบฝึกระหว่างนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูงกับนักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถต่ำ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแบบฝึกกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อพัฒนา สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง ดู พูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ควรนำแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมมีตัวสะกดนี้ ไปปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมกับนักเรียนก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียน บอกความหมายคำศัพท์ภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น เพราะแบบฝึกสามารถใช้สอนนอกเวลาเรียนและเรียนเป็นรายบุคคลได้อีกด้วย

1.7 ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา ควรให้การส่งเสริมสนับสนุน เผยแพร่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีการนิเทศการติดตามผลอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วยเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำ หรือคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนระหว่าง
นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษา
ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะให้มากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2541). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2547). *หนังสือชุดพื้นฐานภาษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2548). *การประเมิน การอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546) *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). *ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กองทัพ เคลือบพนิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮ้าส์.
- กตिका สุวรรณสมพงศ์. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบวรรณกรรมที่มีแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นกับแบบฝึกหัดในหนังสือเรียน*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิติ์ วรณจิตย์. (2534). *การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนบทร้อยกรอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- กุศยา แสงเดช. (2545). *แบบฝึก : คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ขวัญทอง จันทฤทธิ. (2542). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกด คำและแจกตุกของหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535). *รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้ แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก*. อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุดรธานี.
- คำรณ ล้อมในเมือง. (2548). *คู่มือฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน เล่ม 2/1*. กทม. : ประสาน การพิมพ์.
- ชาญชัย อาจินสมาจารย์. (2543). *หลักการสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ป.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545) *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉัฐกานต์ ขาดิเพชร. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง*. วิทยานิพนธ์ ก.ม. บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ดวงใจ ไทยอนุญ. (2543) *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550) *นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- เดกิง แก้วเสน่ห์. (2541.) *อ่านอย่างไรอ่านให้ดี*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นางเยาว์ เลี่ยมขุนทด. (2547). *การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำ โดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นภคณ จันทรเพ็ญ. (2542) *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: เลฟแอนลิทเพรส.
- นิพล ทองคำดี. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจตุคามราษฎร์วิทยา*. วิทยานิพนธ์ ก.ม. บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.

- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พดกษะวัน. (2522). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณา
การทางการสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2533). อุปสรรคการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทาง
การสอน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). การอ่านวิชา ท. 021 การอ่านและการพิจารณา วรรณกรรมตาม
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก”. สารพัฒนาหลักสูตร.14(12):
54. เมษายน-มิถุนายน.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเคเอ็นสโตร์.
- ประภาพร อันสงคราม. (2545). การพัฒนาแผนการสอนและแบบฝึกทักษะภาษาไทย สะกดคำ
และแจกลูกด้วยวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ประวีณา เอ็นดู. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.
มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พนมวัน วรคลัง. (2542). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- พวงเล็ก อุดระ. (2539). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ไพริน วงศ์ชายะ. (2538). การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับนักเรียน
ชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2. วิทยานิพนธ์ เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (ม.ป.ป.). *ภาษากับการสื่อสาร*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนตรี กักคิมรงค์. (2540). *การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ มกรามณี. (2541). *ทักษะภาษานานาวิธี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- มิ่งขวัญธรรม นำชื่นเมือง. (2544). *ฉลาดอ่าน*. กรุงเทพฯ: คັນธรรม.
- มุกดา ลิบลับ. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันพระนคร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- โรจนา แสงระวี. (2531). *ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนคำด้วยการใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โรงเรียนบ้านหนองบัว. (2549). *รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2549*. บุรีรัมย์: โรงเรียนบ้านหนองบัว.
- ล้วน สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ์ โสภประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ์ เกรือเนียม. (2531). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิชัย เพ็ชรเรือง. (2531). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทั่วไป ของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506711 หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2533). เขียนอังกฤษให้เก่ง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภักทิษณี. (2541). การวัดผลการศึกษา. ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. (2549). แนวการสอนแบบฝึกการอ่านและสะกดคำพื้นฐานโครงการพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน ปีการศึกษา 2549. มัธยมศึกษา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2537). รายงานการประเมินความสามารถทางภาษาของนักเรียนที่เรียนโดยมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2539). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุจริต เพ็ชรขอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). ศิลปะการใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). หลากหลายการเรียนรู้แบบบูรณาการ. นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. (2536). ผลการใช้ค่านามพื้นบ้านด้านนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. พะเยา: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา.

- อติชาติ ทนทอง. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่องผ้า ก้านกล้วยประกอบการสอนภาษาไทยแบบบูรณาการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อคุศลย์ ภูปลื้ม. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่มและแบบฝึกที่จัดคำละคำ*.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อังฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร วงษา. (2547). *การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยมุ่ง ประสพการณ์ภาษา เรื่องเล่าเรื่องเมืองช้าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Ahmed, S.T.(2000). "The Development of Phonetic and Orthographic Spelling Patterns: A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grade Two through Five," *Dissertation Abstracts International*. 61(6): 3032-B.
- Hakanson, (2001) Sarah. "The Effects of Learning Spelling Words in Context," *The Educator's Reference Desksm*. <<http://www.eduref.org>> 2004.
- Lowrey, B.L. (2002). "The Effects of Four Drills and Practice Time Unit on the Decoding Performance of Students with Specific Learning Disabilities," *Dissertation Abstracts International*. 39(9): 817-A.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศษ ๐๔๔๕.๑๑/ว ๔๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณรุ่งทิวา ชันติโชคิวิบูลย์

ด้วยนางสาวกาญจนา ปฏิเวศวินางกูร นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อย สระเอื้อมีตัวสะกด โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๖๔๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 ด.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
 จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสุทธา ตะมุล

ด้วยนางสาวกาญจนา ปฏิเวศวินางกูร นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทิบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๑๔๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.โนเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวิวัฒน์ชัย ชูตินรารักษ์

ด้วยนางสาวกาญจนา ปฎิเวรพัฒนางกูร นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อ สระเอื้อมีตัวสะกด โคอมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คับ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๖๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านแสงพัน

ด้วยนางสาวกาญจนา ปฏิเวชพัฒนางกูร นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมิตัวสะกด โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สงวน ทรงวิวัฒน์ เป็นประธานกรรมการควบคุมการศึกษาค้นคว้า ในกรณีนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหา ประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวกาญจนา ปฏิเวชพัฒนางกูร ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่ม ตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียป ตะอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ก

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
เรื่องการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด
ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ**

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอื้อมีตัวสะกด

คำชี้แจง นักเรียนทำเครื่องหมาย / ทับตัวอักษร ก ข ค หน้าข้อ
ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว (ข้อสอบมี ๓๐ ข้อ ๓๐ คะแนน)

๑. สระเอีย อ่านว่าอย่างไร

ก. เสีย

ข. อี

ค. เอีย

๒. สระเอื้อ อ่านว่าอย่างไร

ก. เออ

ข. เอื้อ

ค. เอีย

๓.

จากภาพตรงกับคำในข้อใด

ก. เพียง

ข. เสียบ

ค. เอียน

๔. เ ย จากภาพตรงกับคำในข้อใด

- ก. เรียบ
- ข. เคี้ยว
- ค. เขี้ยว

๕. เ อ จากภาพตรงกับคำในข้อใด

- ก. เฟื่อง
- ข. เบื่อน
- ค. เลือก

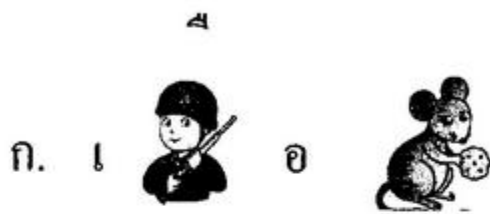
๖. คำว่า เตียน ตรงกับการประสมภาพในข้อใด

ก. เ ย

ข. เ ย

ค. เ ย

๗. คำว่า เรือย ตรงกับการประสมภาพในข้อใด

๘. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

ก. เรียง อ่านว่า เอีย - รอ - งอ - เรียง

ข. เสียง อ่านว่า สอ - เอีย - งอ - เสียง

ค. เนียง อ่านว่า นอ - เนีย - งอ - เนียง

๙. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

ก. เทือก อ่านว่า ทอ - เอือ - กอ - เทือก

ข. เจือก อ่านว่า งอ - เจือ - กอ - เจือก

ค. เฟือก อ่านว่า เอือ - ฟอ - กอ - เฟือก

๑๐. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. เรียน เอีย - รอ - นอ - เรียน
- ข. เจียน จอ - เอีย - นอ - เจียน
- ค. เพียน พอ - เพีย - นอ - เพียน

๑๑. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. เปื่อน ปอ - เอื้อ - ้ - น - เปื่อน
- ข. เรื่อน เอ - อี - นอ - เรื่อน
- ค. เทื่อน ทอ - เอื้อ - นอ - เทื่อน

๑๒. ...ยวข้าว ควรเติมพยัญชนะใด

- ก. ค
- ข. น
- ค. ร

๑๓. ...ยงวั ควรเติมพยัญชนะใด

- ก. พ
- ข. ต
- ค. ถ

๑๔. ลูกไก่ร้องยบ ๆ ควรเติมพยัญชนะใด

- ก. จ
- ข. น
- ค. บ

๑๕. นำคำว่า เบื้อง เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. กระ.....

ข. รุ่ง.....

ค. บ้าน.....

๑๖. นำคำว่า เจียว เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. คาว.....

ข. ข้าว.....

ค. ไข่.....

๑๗. นำคำว่า เรือน เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. รุ่ง.....

ข. บ้าน.....

ค. เมือง.....

๑๘. แม่ ไข่ชุด คิน ควรเติมคำใด

ก. เสียม

ข. ขวาน

ค. มีด

๑๙. นันเห็น ฐเข้า ป่า ควรเติมคำใด

ก. วัง

ข. เลื่อย

ค. กลาน

๒๐. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง

ก. ซื่อ แม่ กระเทียม

ข. แม่ ซื่อ กระเทียม

ค. กระเทียม ซื่อ แม่

๒๑. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง

ก. ก๋วยเตี๋ยว ชอบกิน มัน

ข. ชอบกิน มัน ก๋วยเตี๋ยว

ค. มัน ชอบกิน ก๋วยเตี๋ยว

๒๒. คำในข้อใดจับคู่ได้สัมพันธ์กัน

ก. วง - เจียบ

ข. นัก - เรียน

ค. วาด - เขียม

๒๓. คำในข้อใดจับคู่ได้สัมพันธ์กัน

ก. หัว - เผือก

ข. หัว - เลือก

ค. หัว - เชือก

๒๔. (ต ย ง เ -) ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง

- ก. เจียต
- ข. เตียง
- ค. เยีตง

๒๕. (เ ย บ ท -) ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง

- ก. เยีบท
- ข. เบียท
- ค. เทียบ

๒๖. (ฉ เ อ ย - -) ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง

- ก. เยื่อฉ
- ข. ฉื่อย
- ค. ฉื่อย

๒๗. คำในข้อใดสะกดด้วย มาตราแม่กม

- ก. ใหม่เอี่ยม
- ข. เทือกเขา
- ค. โรงเรียน

๒๘. คำในข้อใดสะกดด้วย मात्रาแม่กง ทั้งหมด

- ก. เรียบร้อย
- ข. เรียวแรง
- ค. ข้างเคียง

๒๙. คำในข้อใดสะกดด้วย मात्रาแม่กบ

- ก. ระเบียบ
- ข. อาเจียน
- ค. จืดเขียน

๓๐. คำในข้อใดสะกดด้วย मात्रาแม่เกย

- ก. เดือดร้อน
- ข. แค้นเคือง
- ค. เรือเป็อย

เฉลยคำตอบข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ 1 ค

ข้อ 2 ข

ข้อ 3 ก

ข้อ 4 ข

ข้อ 5 ค

ข้อ 6 ค

ข้อ 7 ข

ข้อ 8 ข

ข้อ 9 ก

ข้อ 10 ข

ข้อ 11 ค

ข้อ 12 ก

ข้อ 13 ค

ข้อ 14 ก

ข้อ 15 ก

ข้อ 16 ค

ข้อ 17 ข

ข้อ 18 ก

ข้อ 19 ข

ข้อ 20 ข

ข้อ 21 ค

ข้อ 22 ข

ข้อ 23 ก

ข้อ 24 ข

ข้อ 25 ค

ข้อ 26 ข

ข้อ 27 ก

ข้อ 28 ค

ข้อ 29 ก

ข้อ 30 ค

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.45	0.33	16	0.60	0.33
2	0.75	0.20	17	0.75	0.20
3	0.60	0.67	18	0.60	0.33
4	0.55	0.27	19	0.65	0.23
5	0.55	0.45	20	0.65	0.23
6	0.50	0.40	21	0.60	0.33
7	0.65	0.38	22	0.45	0.33
8	0.55	0.45	23	0.45	0.56
9	0.65	0.23	24	0.75	0.20
10	0.70	0.29	25	0.65	0.23
11	0.75	0.20	26	0.55	0.27
12	0.50	0.20	27	0.55	0.27
13	0.50	0.40	28	0.40	0.25
14	0.55	0.27	29	0.55	0.30
15	0.50	0.40	30	0.50	0.40

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ตารางที่ 7 การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย
สระเอียมี่ตัวสะกด

ที่	คะแนนของแบบฝึกทักษะแต่ละชุด										คะแนนทดสอบ
	1 (25)	2 (25)	3 (25)	4 (25)	5 (25)	6 (25)	7 (25)	8 (25)	9 (25)	รวม (225)	หลังเรียน (30)
1	23	24	21	24	22	21	22	19	23	199	27
2	21	19	24	22	24	20	21	23	19	193	25
3	24	22	19	22	21	20	19	19	22	187	21
4	22	23	24	23	24	22	19	23	21	201	22
5	19	20	21	22	22	21	24	22	23	194	26
6	21	23	24	23	21	21	23	23	19	198	25
7	24	21	23	19	19	23	21	21	22	193	27
8	19	22	21	23	22	18	20	23	21	189	22
9	21	23	22	22	21	22	18	20	24	193	23
10	24	20	19	24	21	19	21	23	20	191	25
11	20	21	23	21	22	20	22	21	24	194	24
12	22	19	21	20	23	22	19	20	19	185	27
13	23	22	23	23	24	21	22	23	21	202	23
14	21	19	21	22	20	21	18	19	18	179	26
รวม	304	298	306	309	306	291	289	299	296	2698	343
เฉลี่ย	21.71	21.29	21.86	22.07	21.86	20.79	20.64	21.36	21.14	192.71	24.50
ร้อยละ	86.66	85.14	87.43	88.29	87.43	83.14	82.57	85.00	84.57	85.65	81.66

$$E_1/E_2 = 85.65/81.66$$

ภาคผนวก ง

แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๕๐

โดย

นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร

โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอลำปลายมาศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๑ การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “สระเอียม” (ภาคผนวกท้ายแผน) บนกระดานคำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลง โดยครูให้ความรู้เรื่องสระเอียมว่า สระเอียมเป็นสระประสมและเป็นสระเสียงยาว ซึ่ง ประกอบด้วย สระ - เียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ - เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ด้วย เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เสียม เมียม เบียม เป็นต้น ถ้ามีตัวสะกดให้เขียนไว้ข้างหลังด้วย เช่น เรียม เสียม เียม
๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เดียง เสียง เฝียง เอียง โดยครูขีดเส้นใต้ ตัว ง และย้ำว่า ง สะกด คือคำในมาตราแม่กง
๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอียมมี ง สะกด เช่น

เดียง	→	ดอ - เอียม - งอ - เดียง
เสียง	→	สอ - เอียม - งอ - เสียง
เฝียง	→	พอ - เอียม - งอ - เฝียง

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอียมี่ ง สะกด เช่น

เตียง อ่านว่า เตียง

เสียง อ่านว่า เสียง

เพียง อ่านว่า เพียง

๖. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ง สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๗. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำเสนอส่งครูตรวจและร่วมกันเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

๘. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปว่าคำที่มี ง สะกด คือคำในมาตราแม่กง การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการอ่านจะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงสระเอีย

๒. บัตรคำสระเอียมี่ ง สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๑

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจสอบผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๑

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๑

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๑ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เพลง สระเอ็ย

เอ - อี- ยอ เอ - อี- ยอ รวมเรียกสระเอ็ย

เอ็ย เอ็ย เอ็ย เอ็ย เอ็ย เอ็ย เอ็ย นะ เอ็ย เอ็

เอ นั้น เคิน นำหน้า

อี นั้น มา ข้างบน

ยอ ขอ ตาม ด้วยคน

สุข เหลือล้น ไปกัน สามเกลอ (ซ้ำ)

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง Jingle Bell

ใบความรู้

สระเอ็ย เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ เ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ อี- เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ตัว ย เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เอ็ย เอ็ย เอ็ย เป็นต้น ถ้ามีตัว ง สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังด้วยอ เช่น เร็ย เอ็ย เอ็ย

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอ็ยมี ง สะกด เช่น

เอ็ย → ขอ - เอ็ย - งอ - เอ็ย

เอ็ย → นอ - เอ็ย - งอ - เอ็ย

เอ็ย → รอ - เอ็ย - งอ - เอ็ย

การอ่านเป็นคำ สระเอ็ยมี ง สะกด เช่น

เอ็ย อ่านว่า เอ็ย

เอ็ย อ่านว่า เอ็ย

เอ็ย อ่านว่า เอ็ย

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล		
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓			
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วนากร															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นราภ															
๕	ค.ช.นันทกรณ์															
๖	ค.ช.สพรัฐ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันพิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพ															
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวศวินางกูร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาของชั่วโมงที่แล้ว เรื่องการอ่านและเขียนสระเอีย มี่ น สะกด พร้อมทั้งครูชูบัตรคำให้นักเรียนอ่าน เช่น เขียง เตียง เทียง เป็นการทบทวน
๒. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เรียน เทียน เวียน เตียน
๓. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับตัวสะกด โดยครูขีดเส้นใต้ตัว น คำที่มี น สะกด คือคำในมาตราแม่กน
๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด เช่น

เรียน → รอ - เอีย - นอ - เรียน

เทียน → ทอ - เอีย - นอ - เทียน

เวียน → วอ - เอีย - นอ - เวียน

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด เช่น

เรียน อ่านว่า เรียน

เทียน อ่านว่า เทียน

เวียน อ่านว่า เวียน

๖. นักเรียนเล่นเกม “ดัชนีชี้ค่า” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี น สะกด คือคำในมาตราแม่กน

๘. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ น สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๙. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำเสนอครูตรวจและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

๑๐. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปว่า การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ตามความเหมาะสมในชีวิตประจำวัน สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เกมดัชนีชี้ค่า

๒. บัตรคำสระเอียมี่ น สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๒

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจสอบผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๒

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๒

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๒ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เกมดัชนีชี้ค่า

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. สนุกสนานในการเขียน
๓. รู้จัก เข้าใจ ข้อความที่เป็นประโยค

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเอียมี น สะกด

วิธีเล่น

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม
๒. แต่ละกลุ่มนั่งเรียงต่อกันเป็นแถวตอน
๓. สมาชิกกลุ่มคนหลังสุดออกมาจับฉลากคำแล้วกลับไปนั่งที่เดิม
๔. ผู้จับฉลากอ่านคำในฉลาก แล้วใช้นิ้วชี้เขียนคำที่อ่านบนหลังเพื่อนคนถัดไป จนถึงคน

อยู่หน้าสุด

๕. สมาชิกคนที่อยู่หน้าสุดออกไปเขียนคำที่ตนรับรู้บนกระดานหน้าห้อง
๖. ครูเฉลยโดยให้ตรวจคำตอบจากบัตรคำที่เตรียมไว้ กลุ่มใดเขียนผิดให้กลุ่มช่วยกัน

แก้ไขให้ถูกต้อง

๗. คิวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกไปแต่งประโยคโดยใช้คำที่เขียนแข่งกันกลุ่มใดเสร็จก่อนและแต่งประโยค และเขียนคำได้ถูกต้องเป็นผู้ชนะ

ใบความรู้

สระเอีย เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ-
เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ตัว ข เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เลีย เมีย เบีย เจีย เลีย เป็นต้น ถ้า
มีตัว น สะกด ให้เขียนไว้ข้างหลังตัว ข เช่น เรียน เตียน เจียน เขียน เลียน เปลี่ยน เห็น

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอียมิน สะกด เช่น

เจียน → จอ - เอีย - นอ - เจียน

เลี่ยน → ลอ - เอีย - นอ - เลี่ยน เลี่ยน - เอก - เลี่ยน

เหี้ยน → หอ - เอีย - นอ - เหียน เหียน - โท - เหี้ยน

การอ่านเป็นคำ สระเอียมิน สะกด เช่น

เจียน อ่านว่า เจียน

เลี่ยน อ่านว่า เลี่ยน

เหี้ยน อ่านว่า เหี้ยน

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล		
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓			
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วณาก															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นรรม															
๕	ค.ช.นันทกรณ์															
๖	ค.ช.สหรัฐ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันพิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพ															
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

- หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
 ๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
 ๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “มาตรากรม” (ภาคผนวกท้ายแผน) บนกระดาน คำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลงว่ามาตราแม่มมี คือคำที่มี ม สระกด เช่น พร้อม ย้อม ล้อม ลืม
๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เจียม เสียม เรียม

๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกด เช่น

เจียม → จอ - เอียม - มอ - เจียม

เสียม → สอ - เอียม - มอ - เสียม

เรียม → รอ - เอียม - มอ - เรียม

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอียมมี ม สระกด เช่น

เจียม อ่านว่า เจียม

เสียม อ่านว่า เสียม

เรียม อ่านว่า เรียม

๖. นักเรียนเล่นเกม “เรอบอกคำฉันท์จำไปเขียน” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน พร้อมทั้งอ่านและเขียนคำได้แม่นยำ

๗. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ม สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๘. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำส่งครูตรวจและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

๙. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี ม สะกด คือคำในมาตราแม่กม และการอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง
สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงมาตรากม

๒. เกมเรอบอกฉันท์จำไปเขียน

๓. บัตรคำสระเอียมี่ ม สะกด

๔. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๓

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๓

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๓

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๓ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เพลง มาตรา กม

นาม งาม ยามย่อม

น้อย พร้อม ถ่อม ส้อม

คำเหล่านี้ ล้วนมีตัว ม

ขอให้เรา จงจำ ให้มันไว้

มาตราไทย นั่นคือ แม่กม

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง Clementine

ใบความรู้

สระเอีย เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ e- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ i- เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ตัว y เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เสีย เมีย เจีย เอีย เปีย เป็นต้น ถ้ามีตัว ม สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังด้วย เช่น เรียม เสียม เจียม เอียม

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอียมมี ม สะกด เช่น

เนียม → นอ - เอีย - มอ - เนียม

เปียม → ปอ - เอีย - มอ - เปียม เปียม - เอก - เปียม

เสียม → สอ - เอีย - มอ - เสียม เสียม - โท - เสียม

การอ่านเป็นคำ สระเอียมมี ม สะกด เช่น

เนียม อ่านว่า เนียม

เปียม อ่านว่า เปียม

เสียม อ่านว่า เสียม

เกมเชอบอกคำฉันท์จำไปเขียน

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำประสมอักษรได้
๒. เขียนตามคำบอกได้

สื่อ

๑. บัตรคำ คำที่ประสมสระเอียมมี ม สะกด
๒. กระดาษแผ่นชนิดใส

วิธีเล่น

๑. แบ่งนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม
๒. ให้ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มหยิบบัตรคำบนโต๊ะครู กลุ่มละ ๔ แผ่น ครั้งละ ๑ แผ่น

กว่าไว้ไม่ให้เพื่อนเห็น

๓. ให้ตัวแทนกลุ่มที่ ๑ เปิดบัตรคำ ครั้งละแผ่น ให้เพื่อนในกลุ่มดูทุกคนแล้วขึ้นอ่านออกเสียงคำในบัตรคำให้เพื่อนทุกคนเขียนคำนั้น เช่น เมียม

๔. นักเรียนทุกคนทั้งสมาชิกในกลุ่ม ๑ เขียนคำในกระดาษคำตอบ ผู้อ่านบัตรคำก็เขียน

ด้วย

๕. กลุ่มที่ ๑ นำเฉลยไปเทียบกระดาษแผ่น หลังจากเพื่อนทุกคนเขียนเสร็จแล้ว

๖. กลุ่มที่ ๒, ๓, ๔ ปฏิบัติเช่นเดียวกันแล้วเวียนกลับมาที่กลุ่มที่ ๑ ใหม่

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล		
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓			
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วนากร															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นรารม															
๕	ค.ช.นันทภรณ์															
๖	ค.ช.สพรัฐ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันพิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพ															
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสามารถประสมคำได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “มาตราเกอว” (ภาคผนวกท้ายแผน) บน กระดานคำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลงว่ามาตราเกอว หรือ แม่เกอว คือคำที่มี ว สะกด เช่น มะพร้าว ขาว เขียว ข้าวเหนียว
๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เขียว เทียว เหี่ยว

๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด เช่น

เขียว → จอ - เอีย - วอ - เขียว

เหี่ยว → หอ - เอีย - วอ - เหี่ยว เหียว - เอก - เหียว

เสียว → สอ - เอีย - วอ - เสียว เสียว - โท - เสียว

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด เช่น

เขียว อ่านว่า เขียว

เหี่ยว อ่านว่า เหี่ยว

เสียว อ่านว่า เสียว

๖. นักเรียนเล่นเกม “ขี้มรับดอกไม้” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี ว สะกด คือคำในมาตราแม่เกอว

๘. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ ว สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๙. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำส่งครูตรวจและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

๑๐. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปว่าการอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงมาตราเกอว
๒. เกมขี้มรับดอกไม้
๓. บัตรคำสระเอียมี่ ว สะกด
๔. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๔

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

- ๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน
- ๑.๒ ตรวจผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๔

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

- ๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน
- ๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๔

๓. เกณฑ์การประเมิน

- ๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป
- ๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๔ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เพลง มาตรา เกอว

แหวน แหวน แหวน แหวนงาม ชอบ ตามหลังใคร (จ๋า)
 แหวนงาม ตามหลัง คำใด
 เรียก คำนั้นไซ้รู้ว่า แม่เกอว (จ๋า)
 แมว ขาว หิว ข้าว แล้ว เออ

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธาร
 ทำนอง พม่าเขว

ใบความรู้

สระเอี้ย เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ
 สระ- เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ด้วย เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เสี้ยว เมี้ยว เปี้ยว
 เป็นต้น ถ้ามีตัว ว สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังตัว ข เช่น เรี้ยว เสี้ยว เมี้ยว เหี้ยว เสี้ยว

วิธีการอ่านและเขียนแจกถูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกถูกสะกดคำสระเอี้ยมี ว สะกด เช่น

เหี้ยว → จอ - เอี้ย - วอ - เหี้ยว

เหี้ยว → หอ - เอี้ย - วอ - เหี้ยว เหี้ยว - เอก - เหี้ยว

เสี้ยว → สอ - เอี้ย - วอ - เสี้ยว เสี้ยว - โท - เสี้ยว

การอ่านเป็นคำ สระเอี้ยมี ว สะกด เช่น

เหี้ยว อ่านว่า เหี้ยว

เหี้ยว อ่านว่า เหี้ยว

เสี้ยว อ่านว่า เสี้ยว

เกมยิ้มรับดอกไม้

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำประสมอักษรได้
๒. เขียนตามคำบอกได้

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเอียมี ว สะกด

เพลง ยิ้มรับดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม

เราจงยิ้มแล้วรับดอกไม้ (ซ้ำ)

โปรดนอนมออย่าให้ร่วงหล่น

เราทุกคนรักษาให้ได้

ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม แล้วส่งดอกไม้

ได้ดอกไม้แล้วก็จงยิ้ม

หล่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา หล่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา

วิธีเล่น

๑. นักเรียนขึ้นเป็นวงกลม ร้องเพลง ยิ้มรับดอกไม้
๒. ครูส่งบัตรคำให้ทีละบัตร นักเรียนร้องเพลงและส่งบัตรคำต่อกันไปเรื่อย ๆ
๓. ครูเป่านกหวีดให้สัญญาณหยุด บัตรคำอยู่กับใคร คนนั้นจะต้องอ่านบัตรคำ ใครอ่านได้ถูกต้องเพื่อน ๆ ปรบมือให้ คนที่อ่านไม่ได้ เพื่อน ๆ ช่วยกันอ่าน แล้วอ่านตาม หมุนเวียนไปเช่นนี้จนครบทุกคน

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่.	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล	
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓		
๑	ค.ญ.อรสา														
๒	ค.ญ.วนากร														
๓	ค.ช.ศิริมงคล														
๔	ค.ช.นรรม														
๕	ค.ช.นันทกรณ														
๖	ค.ช.สหรัฐ														
๗	ค.ช.นันทวุฒิ														
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์														
๙	ค.ช.พันพิชิต														
๑๐	ค.ช.อรรณพล														
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร														
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย														
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ														
๑๔	ค.ญ.อักษร														

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวศวัดนางกูร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “มาตรากบ” (ภาคผนวกท้ายแผน) บนกระดาน คำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลงว่า มาตรากบ หรือ แม่กบ คือคำที่มี บ สะกด เช่น เฌิบ ลาบ จีบ หอบ
๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เฌิบ เทียบ เรียบ เสียบ
๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด เช่น

เรียบ	→	ร - อ - เ - ยี - บ - เร - ยี - บ
เทียบ	→	ท - อ - เ - ยี - บ - เท - ยี - บ
เฌิบ	→	จ - อ - เ - ยี - บ - เฌี - บ เฌี - บ - คี - เฌี - บ
๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด เช่น

เรียบ	อ่านว่า	เรี - ยี - บ
เทียบ	อ่านว่า	เที - ยี - บ
เฌิบ	อ่านว่า	เจี - ยี - บ

๖. นักเรียนเล่นเกม “ดัชนีชี้ค่า” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี บ สะกด คือคำในมาตราแม่กบ

๘. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมี บ สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๙. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำเสนอส่งครูตรวจและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ
สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เกมดัชนีชี้ค่า

๒. บัตรคำสระเอียมมี บ สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

พจนานุกรมแม่กบ

จับกบ ตะปบ ประจบ
เห็น บ สะกดที่ใด

เสียงดัง อบ อบ อบ
ไม่ต้องสงสัย นั่นคือ แม่กบ

คำร้อง ผศ.ศิริวรรณ กาญจนสาลักษณ์
ทำนอง ตบแผละ

ใบความรู้

สระเอีย เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ
สระ-¹ เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ ย เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เสียบ เมียบ เบียบ เป็น
ต้น ถ้ามีตัว บ สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังด้วยขอ เช่น เรียบ เปรียบ เทียบ เสียบ

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอียมมี บ สะกด เช่น

เสียบ	→	สอ - เอีย - บอ - เสียบ
เทียบ	→	ทอ - เอีย - บอ - เทียบ
เจียบ	→	จอ - เอีย - บอ - เจียบ เจียบ - ตรี - เจียบ

การอ่านเป็นคำ สระเอียมมี บ สะกด เช่น

เทียบ	อ่านว่า	เทียบ
เสียบ	อ่านว่า	เสียบ
เจียบ	อ่านว่า	เจียบ

เกมดัชนีชี้ค่า

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. สนุกสนานในการเขียน
๓. รู้จัก เข้าใจ ข้อความที่เป็นประโยค

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเอียมี บ สะกด

วิธีเล่น

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม
๒. แต่ละกลุ่มนั่งเรียงต่อกันเป็นแถวตอน
๓. สมาชิกกลุ่มคนหลังสุดออกมาจับฉลากคำแล้วกลับไปนั่งที่เดิม
๔. ผู้จับฉลากอ่านคำในฉลาก แล้วใช้นิ้วชี้เขียนคำที่อ่านบนหลังเพื่อนคนถัดไป จนถึงคน

อยู่หน้าสุด

๕. สมาชิกคนที่อยู่หน้าสุดออกไปเขียนคำที่คนรับรู้บนกระดานหน้าห้อง
๖. ครูเฉลยโดยให้ตรวจคำตอบจากบัตรคำที่เตรียมไว้ กลุ่มใดเขียนผิดให้กลุ่มช่วยกัน

แก้ไขให้ถูกต้อง

๗. ตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกไปแต่งประโยคโดยใช้คำที่เขียนแข่งกันกลุ่มใดเสร็จก่อนและแต่งประโยค และเขียนคำได้ถูกต้องเป็นผู้ชนะ

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล	
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓		
๑	ค.ญ.อรสา														
๒	ค.ญ.วณากร														
๓	ค.ช.ศิริมงคล														
๔	ค.ช.นรรม														
๕	ค.ช.นันทกรณ														
๖	ค.ช.สหรัฐ														
๗	ค.ช.นันทวุฒิ														
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์														
๙	ค.ช.พันพิชิต														
๑๐	ค.ช.อรรณพล														
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร														
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย														
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ														
๑๔	ค.ญ.อักษร														

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร)

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอือมี ง สะกด เช่น

เคื่อง อ่านว่า เคื่อง

เรื่อง อ่านว่า เรื่อง

เพื่อง อ่านว่า เพื่อง

๖. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี ง สะกด คือคำในมาตราแม่กง

๗. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี ง สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๘. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำส่งครูตรวจและร่วมกันเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงสระเอือ

๒. บัตรคำสระเอือมี ง สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๖

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจสอบผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๖

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๖

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๖ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เพลง สระเอื้อ

เอ - อื้อ- ออ เอ - อื้อ- ออ

เอ - อื้อ- ออ รวมเรียกสระเอื้อ

เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ เอื้อ นะ เอื้อ เอื้อ

เอ นั้น เดิน นำหน้า

อื้อ นั้น มา ข้างบน

ออ ขอ ตาม ค่ายคน

สุข เหลือล้ำ ไปกัน สามเกลอ (ซ้ำ)

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง Jingle Bell

ใบความรู้

สระเอื้อ เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ เ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ อ- เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ สระ อ เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เสือ เมื่อ เรือ เป็นต้น ถ้ามีตัว ง สะกด ให้เขียนไว้ข้างหลังตัวสระ อ เช่น เรือง เมือง เนือง

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอื้อมี ง สะกด เช่น

เรือง → รอ - เอื้อ - งอ - เรือง

เนือง → นอ - เอื้อ - งอ - เนือง

เมือง → มอ - เอื้อ - งอ - เมือง

การอ่านเป็นคำ สระเอื้อมี ง สะกด เช่น

เรือง อ่านว่า เรือง

เนือง อ่านว่า เนือง

เมือง อ่านว่า เมือง

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต												สรุปผล		
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่			ผ่าน	ไม่ผ่าน	
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓			
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วณากร															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นราวม															
๕	ค.ช.นันทกรณ์															
๖	ค.ช.สหรัญ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันพิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพล															
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี น สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี น สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยกส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

การอ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอือมี น สะกดได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอือมี น สะกดได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี น สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเนื้อหาของชั่วโมงที่แล้ว เรื่องการอ่านและเขียนสระเอือมี น สะกดพร้อมทั้งครูชูบัตรคำให้นักเรียนอ่าน เช่น เปื้อย เลื้อย เลื้อย เหนื้อย เป็นการทบทวน
๒. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอือมี น สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เรือน เลื่อน เปื้อน
๓. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับตัวสะกดของคำที่ประสมสระเอือมี น สะกดว่า มาตราแม่กน คือคำที่มี น สะกด

๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอือมี น สะกด เช่น

เรือน → รอ - เอือ - นอ - เรือน

เลื่อน → ลอ - เอือ - นอ - เลือน เลือน - เอก - เลือน

เปื้อน → ปอ - เอือ - นอ - เปื้อน เปื้อน - โท - เปื้อน

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอือมี น สะกด เช่น

เรือน อ่านว่า เรือน

เลื่อน อ่านว่า เลือน

เปื้อน อ่านว่า เปื้อน

๖. นักเรียนเล่นเกม “คันทึ้นี้คำ” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้
แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี น สะกด คือคำในมาตราแม่กน

๘. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี น สะกด
ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๙. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำเสนอครูตรวจและร่วมกันเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ
สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เกมคันทึ้นี้คำ

๒. บัตรคำสระเอือมี น สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๗

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจสอบผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๗

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๗

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๗ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เกมดัชนีชี้ค่า

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. สนุกสนานในการเขียน
๓. รู้จัก เข้าใจ ข้อความที่เป็นประโยค

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเออมี น สะกด

วิธีเล่น

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม
๒. แต่ละกลุ่มนั่งเรียงต่อกันเป็นแถวตอน
๓. สมาชิกกลุ่มคนหลังสุดออกมาจับฉลากคำแล้วกลับไปนั่งที่เดิม
๔. ผู้จับฉลากอ่านคำในฉลาก แล้วใช้นิ้วชี้เขียนคำที่อ่านบนหลังเพื่อนคนถัดไป จนถึงคน

อยู่หน้าสุด

๕. สมาชิกคนที่อยู่หน้าสุดออกไปเขียนคำที่ตนรับรู้บนกระดานหน้าห้อง
๖. ครูเฉลยโดยให้ตรวจคำตอบจากบัตรคำที่เตรียมไว้ กลุ่มใดเขียนผิดให้กลุ่มช่วยกัน

แก้ไขให้ถูกต้อง

๗. ตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกไปแต่งประโยค โดยใช้คำที่เขียนแข่งกันกลุ่มใดเสร็จก่อนและแต่งประโยค และเขียนคำได้ถูกต้องเป็นผู้ชนะ

ใบความรู้

สระเอือ เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ เ- เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ -
เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ สระ อ เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เรือ เมื่อ เบื่อ เสื่อ เปื่อ เป็นต้น
ถ้ามีตัว น สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังสระ อ เช่น เรือน เลื่อน เปื่อน

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอือมี น สะกด เช่น

เรือน	→	ร - เือ - นอ - เรือน	
เลื่อน	→	ล - เือ - นอ - เลือน	เลื่อน - เอก - เลื่อน
เปื่อน	→	ป - เือ - นอ - เปื่อน	เปื่อน - โท - เปื่อน

การอ่านเป็นคำ สระเอือมี น สะกด เช่น

เรือน	อ่านว่า	เรือน
เลื่อน	อ่านว่า	เลื่อน
เปื่อน	อ่านว่า	เปื่อน

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่.	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต											สรุปผล				
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่		ผ่าน	ไม่ผ่าน			
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒			๓		
๑	ค.ญ.อรสา																
๒	ค.ญ.วนากร																
๓	ค.ช.ศิริมงคล																
๔	ค.ช.นรรม																
๕	ค.ช.นันทกรณ์																
๖	ค.ช.สหรัฐ																
๗	ค.ช.นันทวุฒิ																
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์																
๙	ค.ช.พันพิชิต																
๑๐	ค.ช.อรรถพล																
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร																
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย																
๑๓	ค.ญ.มะติวรรณ																
๑๔	ค.ญ.อักษร																

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฎิเวชวัฒนากร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด ได้

๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “มาตราเกย” (ภาคผนวกท้ายแผน) บนกระดาน คำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง

๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลงว่า มาตราเกย หรือ แม่เกย คือคำที่มี ย สะกด เช่น กล้วย ด้วย เหนื่อย

๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เรือย เื้อย เลื้อย

๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด เช่น

เรือย → รอ - เอื้อ - ยอ - เรือย

เื้อย → ฉอ - เอื้อ - ยอ - เื้อย เื้อย - เอก - เื้อย

เลื้อย → ลอ - เอื้อ - ยอ - เลื้อย เลื้อย - โท - เลื้อย

๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด เช่น

เรือย อ่านว่า เรือย

เื้อย อ่านว่า เื้อย

เลื้อย อ่านว่า เลื้อย

๖. นักเรียนเล่นเกม “ขี้มรับคอกไม้” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี ข สะกด คือคำในมาตราแม่ยก

๘. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี ข สะกด ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูอย่างใกล้ชิด

๙. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำส่งครูตรวจและร่วมกันเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ สื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงมาตราเอก

๒. เกมขี้มรับคอกไม้

๓. บัตรคำสระเอือมี ข สะกด

๔. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๘

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจสอบผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๘

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๘

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๘ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

เพลง มาตรา เกย

ยักยั ยักยั ยักยั หนุรู้จักยักยั หรือไม (จ้ำ)
 เห็น ย. ยักยั อยู่หลังใคร
 เป็นมาตราไทย เรียก แม่เกย (จ้ำ)
 เช่น เลย เลย ลาย ตาย เอย

คำร้อง รศ.ปิตินันท์ สุทธสาร
 ทำนอง พม่าเขว

ใบความรู้

สระเอื้อ เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ - เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ -
 เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ สระ อ เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เรือ เมื่อ เื่อ เลือ เป็นต้น ถ้ามี
 ตัว ย สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังสระ อ เช่น เรือย เมื่อย เลื่อย

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอื้อมี ย สะกด เช่น

เรือย → รอ - เอื้อ - ยอ - เรือย

เลื่อย → ลอ - เอื้อ - ยอ - เลื่อย เลื่อย - เอก - เลื่อย

เลื่อย → ลอ - เอื้อ - ยอ - เลื่อย เลื่อย - โท - เลื่อย

การอ่านเป็นคำ สระเอื้อมี ย สะกด เช่น

เรือย อ่านว่า เรือย

เลื่อย อ่านว่า เลื่อย

เลื่อย อ่านว่า เลื่อย

เกมยิ้มรับดอกไม้

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำประสมอักษรได้
๒. เขียนตามคำบอกได้

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเอื้อมี ย สะกด

เพลง ยิ้มรับดอกไม้

ส่งดอกไม้แล้วก็ส่งยิ้ม เธอจงยิ้มแล้วรับดอกไม้ (ซ้ำ)
 โปรดนอนมออย่าให้ร่วงหล่น เราทุกคนรักษาให้ได้
 ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม แล้วส่งดอกไม้ ใต้ดอกไม้แล้วก็จงยิ้ม
 หล่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา หล่น ลั่นลา ลั่นลา ลั่นลา

วิธีเล่น

๑. นักเรียนขึ้นเป็นวงกลม ร้องเพลง ยิ้มรับดอกไม้
๒. ครูส่งบัตรคำให้ทีละบัตร นักเรียนร้องเพลงและส่งบัตรคำต่อกันไป เรื่อย ๆ
๓. ครูเป่านกหวีดให้สัญญาณหยุด บัตรคำอยู่กับใคร คนนั้นจะต้องอ่านบัตรคำ ใครอ่านได้ถูกต้องเพื่อน ๆ ปรบมือให้ คนที่อ่านไม่ได้ เพื่อน ๆ ช่วยกันอ่าน แล้วอ่านตาม หมุนเวียนไปเช่นนี้จนครบทุกคน

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต											สรุปผล			
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่		ผ่าน	ไม่ผ่าน		
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒			๓	
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วนภากร															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นราม															
๕	ค.ช.นันทกรณ์															
๖	ค.ช.สหัสรัฐ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันพิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพ															
๑๑	ค.ญ.ธิดาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะลิวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

- หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน
 ๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี
 ๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฎิเวชวัฒนากร)

แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
 แผนการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด จำนวน ๑ ชั่วโมง
 สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ภาคเรียนที่ ๒ เวลา ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น.

สาระสำคัญ

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด การอ่านและเขียนให้ถูกต้องตามหลักการ จะส่งผลให้เกิดทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง สามารถบอกความหมายและแยก ส่วนประกอบของคำได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

อ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและคำที่ตรงมาตรา ตัวสะกด

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. นักเรียนอ่านคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด ได้
๒. นักเรียนเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด ได้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

๑. นักเรียนและครูช่วยกันคิดแผนภูมิเพลง “มาตรากก” (ภาคผนวกท้ายแผน) บนกระดาน คำ ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
๒. นักเรียนและครูร่วมกันร้องเพลงจนคล่อง แล้วร่วมกันสนทนาความหมายของเนื้อ เพลงว่ามาตรากก หรือแมกก คือคำที่มี ก สะกด เช่น ปีก ลาก หอก เลือก
๓. ครูชูบัตรคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกดให้นักเรียนดูพร้อมทั้งเขียนบนกระดานคำ เช่น เผือก เทือก เลือก
๔. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำและแจกลูกคำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด เช่น

เผือก	→	ผอ - เอื้อ - กอ - เผือก
เลือก	→	ลอ - เอื้อ - กอ - เลือก
เทือก	→	ทอ - เอื้อ - กอ - เทือก
๕. นักเรียนอ่านเป็นคำ คำที่ประสมสระเอื้อมี ก สะกด เช่น

เผือก	อ่านว่า	เผือก
เลือก	อ่านว่า	เลือก

เทือก อ่านว่า เทือก

๖. นักเรียนเล่นเกม “ดัชนีชี้คำ” (ภาคผนวกท้ายแผน) เพื่อความสนุกสนาน และจำคำได้
แม่นยำ

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาว่า คำที่มี ก สะกด คือคำในมาตราแม่กก

๗. นักเรียนฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอือมี ก สะกด
ขณะที่นักเรียนฝึกทักษะ ครูดูแลอย่างใกล้ชิด

๘. นักเรียนตรวจทาน ทบทวนแล้วนำเสนอสรุปตรวจและเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบ
ชื่อและแหล่งเรียนรู้

๑. เพลงมาตรากก

๒. เกมดัชนีชี้คำ

๒. บัตรคำสระเอือมี ก สะกด

๓. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

กระบวนการวัดและประเมินผล

๑. วิธีการวัด

๑.๑ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๑.๒ ตรวจผลงานแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

๒. เครื่องมือที่ใช้วัด

๒.๑ แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

๒.๒ แบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕

๓. เกณฑ์การประเมิน

๓.๑ นักเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

๓.๒ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ชุดที่ ๕ ผ่านเกณฑ์อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป

ใบความรู้

สระเอือ เป็นสระเสียงยาว ซึ่งประกอบด้วย สระ - เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ สระ - เขียนไว้ข้างบนพยัญชนะ สระ อ เขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ เช่น เผื่อ เลือ เทือ เมือ เป็นต้น ถ้ามีตัว ก สะกดให้เขียนไว้ข้างหลังตัวสระ อ เช่น เผือก เลือก เทือก

วิธีการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำ

การอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำสระเอือมี ก สะกด เช่น

เผือก → ผอ - เอือ - กอ - เผือก

เลือก → ลอ - เอือ - กอ - เลือก

เทือก → ทอ - เอือ - กอ - เทือก

การอ่านเป็นคำ สระเอือมี ก สะกด เช่น

เผือก อ่านว่า เผือก

เลือก อ่านว่า เลือก

เทือก อ่านว่า เทือก

เกมดัชนีชี้คำ

จุดประสงค์

๑. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
๒. สนุกสนานในการเขียน
๓. รู้จัก เข้าใจ ข้อความที่เป็นประโยค

สื่อ

บัตรคำ คำที่ประสมสระเอ็มี ก สะกด

วิธีเล่น

๑. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๔ กลุ่ม
๒. แต่ละกลุ่มนั่งเรียงต่อกันเป็นแถวตอน
๓. สมาชิกกลุ่มคนหลังสุดออกมาจับฉลากคำแล้วกลับไปนั่งที่เดิม
๔. ผู้จับฉลากอ่านคำในฉลาก แล้วใช้นิ้วชี้เขียนคำที่อ่านบนหลังเพื่อนคนถัดไป จนถึงคน

อยู่หน้าสุด

๕. สมาชิกคนที่อยู่หน้าสุดออกไปเขียนคำที่ตนรับรู้บนกระดานหน้าห้อง
๖. ครูเฉลยโดยให้ตรวจคำตอบจากบัตรคำที่เตรียมไว้ กลุ่มใดเขียนผิดให้กลุ่มช่วยกัน

แก้ไขให้ถูกต้อง

๗. ตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ ๑ คน ออกไปแต่งประโยคโดยใช้คำที่เขียนแข่งกันกลุ่มใดเสร็จก่อนและแต่งประโยค และเขียนคำได้ถูกต้องเป็นผู้ชนะ

แบบพฤติกรรมที่สังเกต

ร.ร.	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรมที่สังเกต											สรุปผล			
		ความสนใจในการร่วมกิจกรรม			ความตั้งใจในการทำงาน			มีความกระตือรือร้น			ความรับผิดชอบในหน้าที่		ผ่าน	ไม่ผ่าน		
		๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒			๓	
๑	ค.ญ.อรสา															
๒	ค.ญ.วณากกร															
๓	ค.ช.ศิริมงคล															
๔	ค.ช.นรรม															
๕	ค.ช.นันทกรณ															
๖	ค.ช.สพรัฐ															
๗	ค.ช.นันทวุฒิ															
๘	ค.ช.ธีระศักดิ์															
๙	ค.ช.พันธ์พิชิต															
๑๐	ค.ช.อรรณพ															
๑๑	ค.ญ.ธิตาพร															
๑๒	ค.ญ.หนึ่งฤทัย															
๑๓	ค.ญ.มะติวรรณ															
๑๔	ค.ญ.อักษร															

หมายเหตุ ๑. เขียนเครื่องหมาย / ให้ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

๒. ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง ๒ หมายถึง พอใช้ ๓ หมายถึง ดี

๓. นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินตั้งแต่ ๒ ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวกาญจนา ปฎิเวชวัฒนากร)

ภาคผนวก จ
แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด

คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการใช้แบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด มีทั้งหมด ๘ ชุด ประกอบด้วย
 - ๑.๑ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมีตัวสะกด จำนวน ๕ ชุด เริ่มชุดที่ ๑ - ๕
 - ๑.๒ แบบฝึกทักษะ การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมี่ตัวสะกด จำนวน ๔ ชุด เริ่มชุดที่ ๖ - ๘
๒. ก่อนที่จะทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด ควรอ่านคำชี้แจงให้เข้าใจก่อน แล้วจึงลงมือทำ
๓. การทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดควรทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด
๔. เมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในการฝึกปฏิบัติให้ปรึกษาครูเพื่อรับฟังคำแนะนำ
๕. เมื่อทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วให้นำส่งครู

แบบฝึกทักษะ

เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย มีตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

โดย

นางสาวกาญจนา ปฏิเวศวัดนางกูร

โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอลำปลายมาศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต ๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

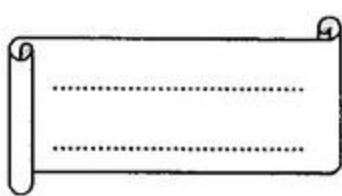
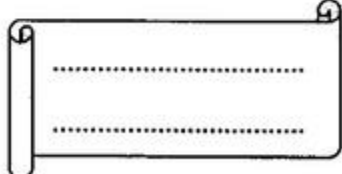
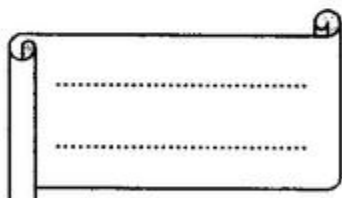
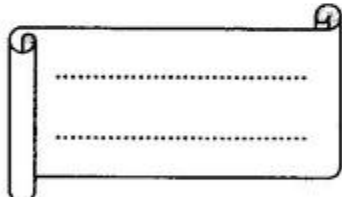
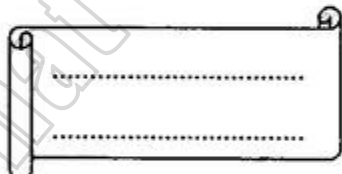
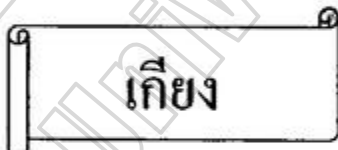
แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอียมมีตัวสะกด

จำนวน ๕ ชุด เริ่มชุดที่ ๑ - ๕

ชุดที่ ๑

กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนได้ภาพให้ถูกต้อง

เสียงเพลง เอียงตัว เติงนอน เเสียงหมู เียงวัน

ตัวอย่าง

ตะเกียง

.....

๑.

.....

๒.

.....
.....

.....

๓.

.....

๔.

.....
.....

.....

๕.

.....

เก่งจังเลย

คำชี้แจง แยกส่วนประกอบของคำแล้วอ่าน

คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
เกียง	ก	เ...ย	ง	-
เตียง
เอียง
เสียง
เที่ยง
เลี้ยง

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

เสียง เอียง เตียง เทียง เลียง

ตัวอย่าง

เรา ใช้ ตะ เกียง แทน เมื่อ ไฟ ดับ

๑.

ฉัน ร้องเพลง.....ดั่ง มาก

๒.

เวลา..... แดด ร้อน

๓.

พี่ เป็นไข้ นอน อยู่ บน

๔.

พ่อ ัวว อยู่ใน นา

๕.

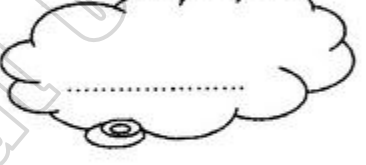
เขา หู ฟัง เพลง

ชุดที่ ๒

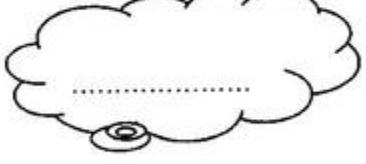
กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง ย → เขียน

๑. ย →

๒. ย →

๓. ย →

๔. ย →

๕. ย →

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

	โรง	เขียน
๑.	ท่า	เรียน
๒.	วาด	เตียน
๓.	เทียน	เรียน
๔.	นัก	เวียน
๕.	วง	ใจ

A line connects the word 'โรง' (top left) to the word 'เรียน' (middle right).

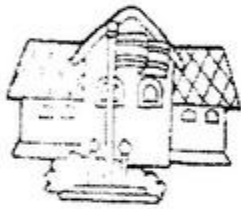
กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนได้ภาพให้ถูกต้อง

วาดเขียน	วงเวียน	นักเรียน	ท่าเตียน	เทียนไข
----------	---------	----------	----------	---------

ตัวอย่าง

โรงเรียน

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจง เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

ร โ ง เ - - ย น ร →

โรงเรียน

๑.

ว ค - ำ เ - ข ย น -

.....
.....

๒.

น ร ย - น ก - ำ

.....
.....

๓.

ว ง ว น เ - - ย

.....
.....

๔.

ท ย น ไ ข เ - -

.....
.....

๕.

เ - ต ย น ท - ำ -

.....
.....

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วแต่งประโยคให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

โรงเรียน → ฉันไป โรงเรียน แต่เช้า

๑.

วาดเขียน → _____

๒.

นักเรียน → _____

๓.

เทียนไข → _____

๔.

ทำเทียน → _____

๕.

วงเวียน → _____

ชุดที่ ๓

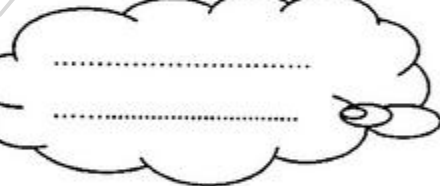
กิจกรรมที่ ๑

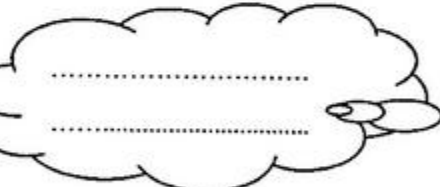
คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

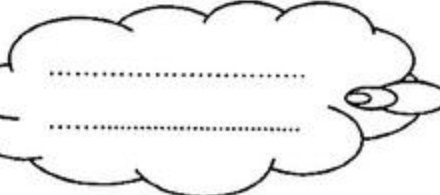

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นคำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

	เต็ม	เทียบ
๑.	เสื่อ	เหี่ยม
๒.	เยียม	เสียม
๓.	กระ	เอียม
๔.	หน้า	บ้าน
๕.	ค้ำ	เปียม

กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในช่องว่างให้ถูกต้อง

เทียม เอียม เยียม เหียม เสียม

ตัวอย่าง

๑. เต็มเป็ียม

๑. เตื่อ.....

๒. หน้า.....

๓.บ้าน

๔. กระ.....

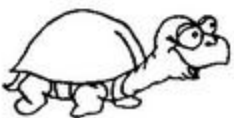
๕. ค้ำ.....

กิจกรรมที่ ๔

คำข้แจง แยกส่วนประกอบของคำแล้วอ่าน

คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
เป็ยม	ป	เ...ย	ม	.
เท็ยม
เย็ยม
เส็ยม
เห็ยม
เอ็ยม

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

กระเทียม

เสือเอี่ยม

เยี่ยมบ้าน

หน้าเหี้ยม

ด้ามเสียม

ตัวอย่าง

น้อง กรอกน้ำ ใส่ขวด จน เต็มเปี่ยม

๑. ป้า ชื้อ 2 กิโลกรัม

๒. แม่ ชื้อ มาให้น้อง

๓. คุณครู มา นักเรียน

๔. คน เดิน ผ่าน หน้าบ้าน

๕. ฉัน ใช้ ไล่ ตี หมาบ้า

ชุดที่ ๔

กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง ย → เจียว

๑. ย →

๒. ย →

๓.   ย →

๔. ย →

๕. ย →

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

ไข่

ยาว

๑.

ไป

เคี้ยว

๒.

เขี้ยว

เคี้ยว

๓.

เคี้ยว

เจียว

๔.

ถือ

เที้ยว

๕.

ก้าวย

ข้าว

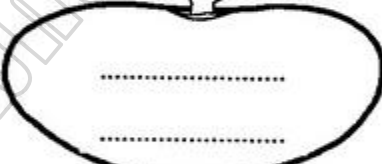

กิจกรรมที่ ๓

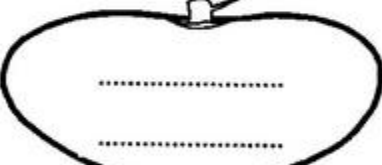
คำชี้แจง เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำแล้วอ่าน

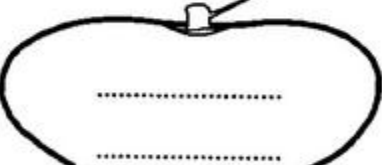
ตัวอย่าง → จ - ว - ย → **เจียว**

๑. กิ ว - ย →

๒. ที - ย ว →

๓. กิ - ว ย →

๔. ย จิ ว - →

๕. กั ว - ย ตั ว ย →

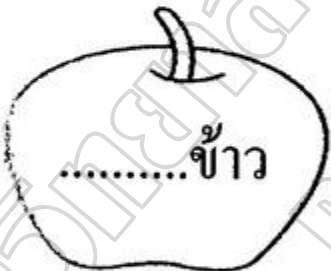
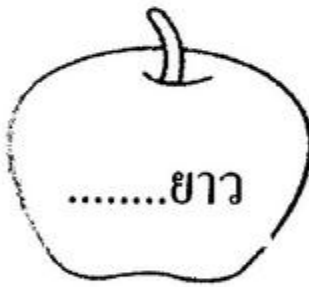
กิจกรรมที่ ๔

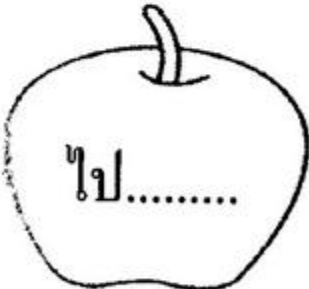
คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในช่องว่างให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

ไปเที่ยว

เที่ยวข้าว

ถ้วยเที่ยว

ถือเคียว

เขี้ยวยาว

ตัวอย่าง

เวลาเช้า ฉัน กินข้าว กับ ไข่เขี้ยว ทุกวัน

๑. พ่อ ไป เที่ยวหญ้า ให้ วัว

๒. วันนี้ พ่อ ได้ สอง ไร่

๓. วันเสาร์ แม่ พา เรา สวนสัตว์

๔. เสือคาบ มี มาก

๕. แม่ ซื่อ ให้ เรา กิน

ชุดที่ ๕

กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง ใ ๕๕ ย → เจียบ

๑. ใ ย →

๒. ใ ย →

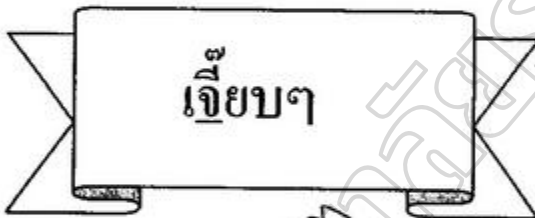
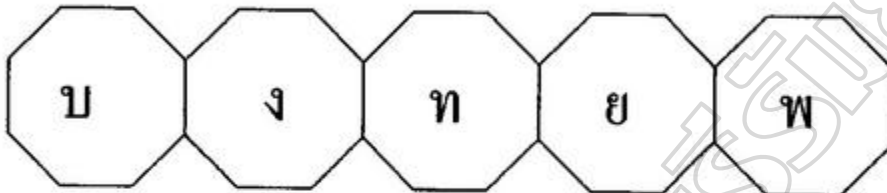
๓. ใ ย →

๔. ใ ย →

๕. ใ ย →

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง นำพยัญชนะที่กำหนดให้เขียนในช่องว่างแล้วอ่าน

๑.

๒.

๓.

๔.

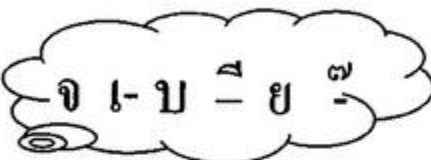

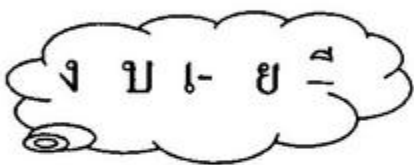
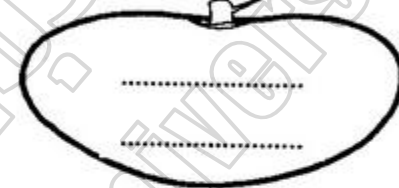
๕.

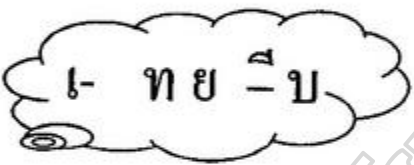
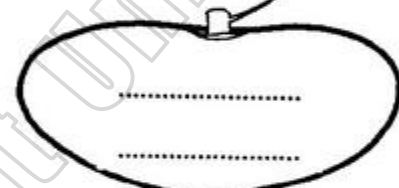

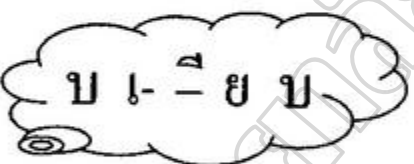
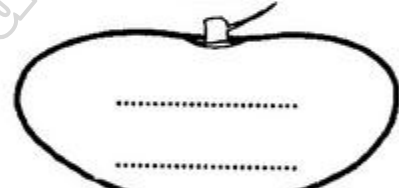
 กิจกรรมที่ ๓

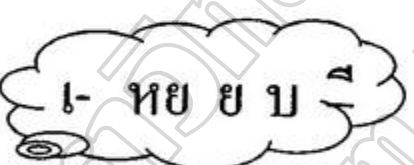
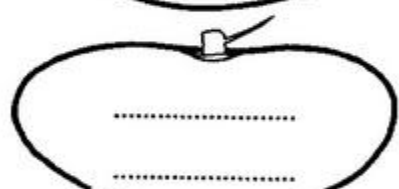
คำชี้แจง เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำแล้วอ่าน

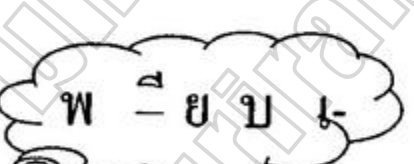
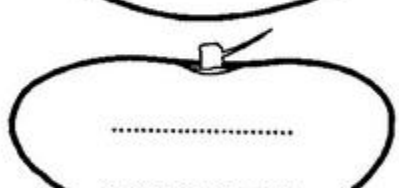
ตัวอย่าง →

๑. →

๒. →

๓. →

๔. →

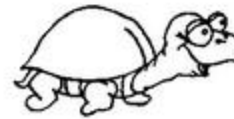
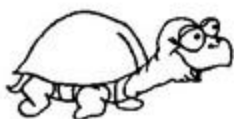
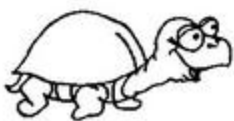
๕. →

กิจกรรมที่ ๔

คำข้แจง แยกส่วนประกอบของคำแล้วอ่าน

คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
เจียบ	จ	เ... ย	บ	เ
เทียบ
เพียบ
เจียบ
เบียบ
เหยียบ

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

เทียบ

เพียบ

เจียบ

เหยียบ

ระเบียบ

- ตัวอย่าง

ลูกไก่ ร้อง เจียบ ๆ

๑.

น้ำหนัก ขยะ ถิ่นถ่ม

๒.

จง เปรียบ ความสูง ของ เด็กชั้นป.๑

๓.

เรา เป็น ลูกเสือ ต้อง มี วินัย

๔.

วันนี้ เหงา มาก

๕.

ทำน้ำ มี เรือ

แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอื้อมีตัวสะกด

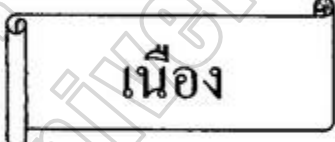
จำนวน ๔ ชุด เริ่มชุดที่ ๖ – ๙

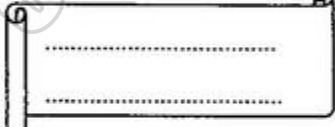
ชุดที่ ๖

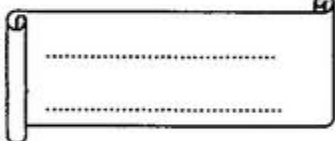
กิจกรรมที่ ๑

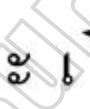

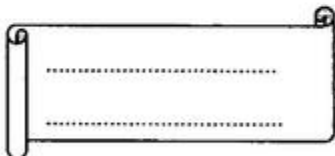
คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรจากภาพแล้วอ่าน

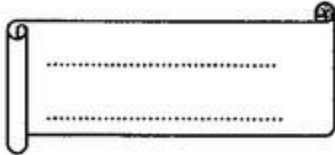
ตัวอย่าง

๑.   →

๒.   →

๓.   →

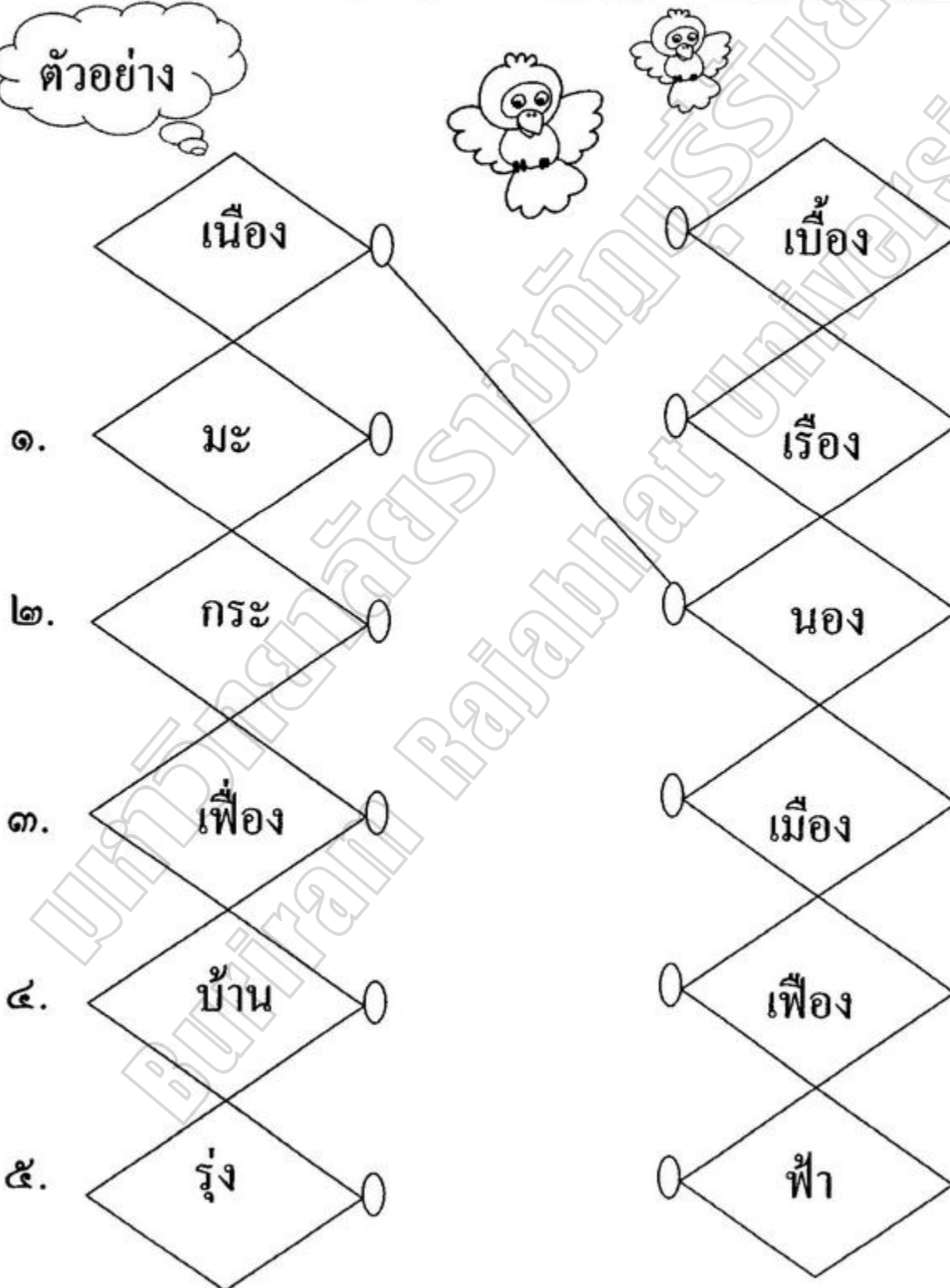
๔.   →

๕.   →

กิจกรรมที่ ๒

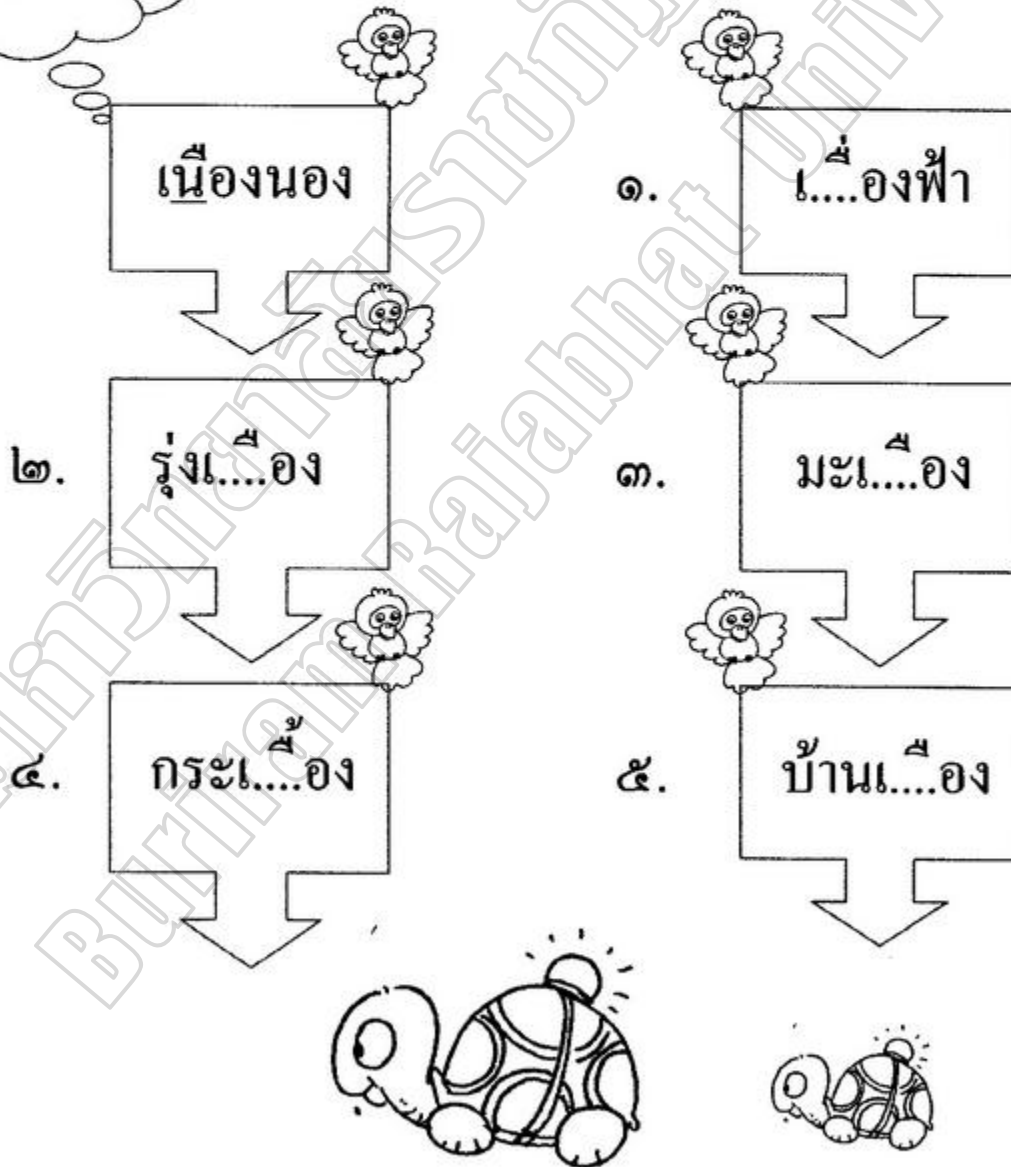
คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจง นำพยัญชนะที่กำหนดให้เขียนในช่องว่างแล้วอ่าน

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วแต่งประโยคให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

เนืองนอง → ผนตก น้ำ เนืองนอง เต็มพิน

๑.

เมืองทอง → _____

๒.

มะเฟือง → _____

๓.

รุ่งเรือง → _____

๔.

กระเบื้อง → _____

๕.

เฟื่องฟ้า → _____

ชุดที่ ๓

กิจกรรมที่ ๑

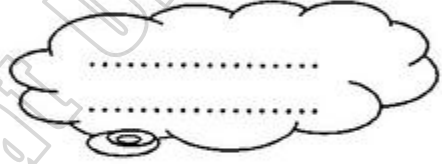
คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

๑.

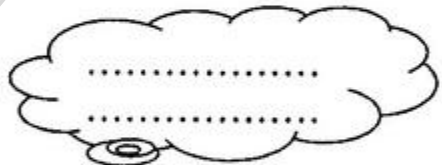
อ

๒.

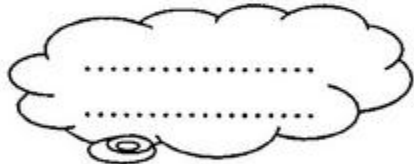
อ

๓.

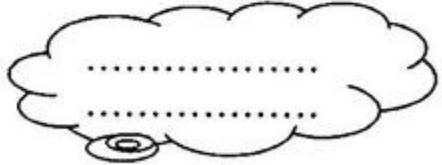
อ

๔.

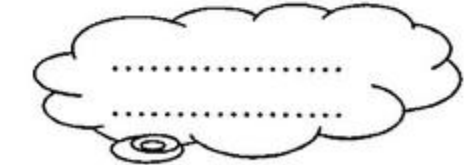
อ

๕.

อ

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

ตัด

๑. เพื่อน

๒. บ้าน

๓. เสือ

๔. เขื่อน

๕. เคื่อน

เพื่อน

ดิน

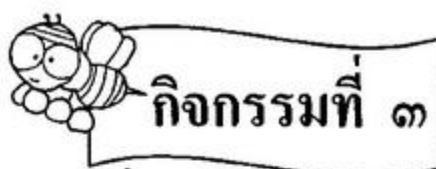
เพ็ญ

เดือน

เรา

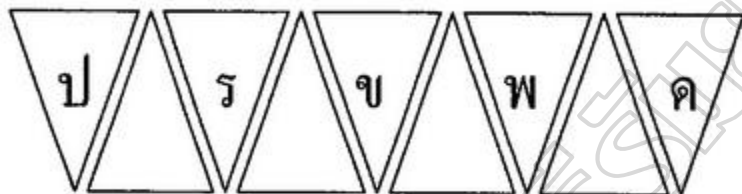
เรือ

กิจกรรมที่ ๓

คำชี้แจง นำพยัญชนะที่กำหนดให้เขียนในช่องว่างแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

ตัดตเตือน

๑.

เ...อนดิน

๒.

บ้านเ...อน

๓.

เสือเ...อน

๔.

เ...อนนั่น

๕.

เ...อนเพ็ญ

กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจง แยกส่วนประกอบของคำแล้วอ่าน

	คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
	เดือน	ด	เ...อ	น	-
๑.	เรือน
๒.	เดือน
๓.	เพื่อน
๔.	เขื่อน
๕.	เปื้อน

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง นำคำที่กำหนดให้แล้วแต่งประโยคให้ถูกต้องแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

ตักเตือน → แม่ ตักเตือน แล้ว เธอ ไม่เชื่อ

๑.

เลื้อยปีน → _____

๒.

เพื่อนั่น → _____

๓.

เขื่อนดิน → _____

๔.

บ้านเรือน → _____

๕.

เดือนเพ็ญ → _____

ชุดที่ ๘

กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรกับภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง

เรือ

๑.   →

๒.   →

๓.   →

๔.   →

๕.   →

กิจกรรมที่ ๒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

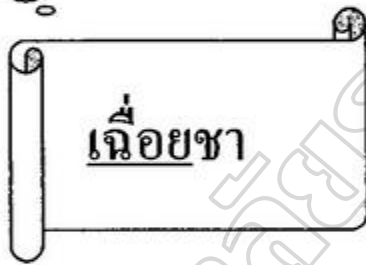
	เนือย	เปือย
๑.	เนือ	เฟือย
๒.	เหนือย	เลือย
๓.	เือย	ชา
๔.	เลือย	หน้าย
๕.	ฟุ่ม	ไม้

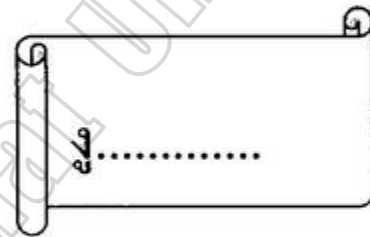

กิจกรรมที่ ๓

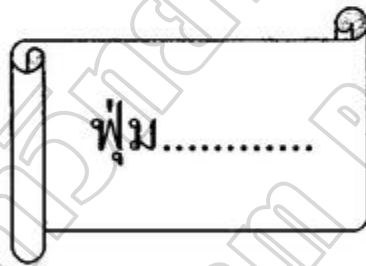
คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในช่องว่างให้ถูกต้อง

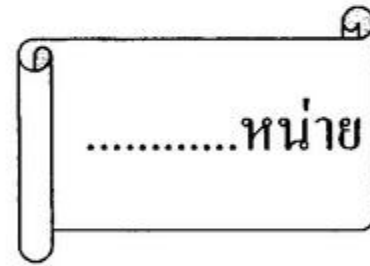
๑.

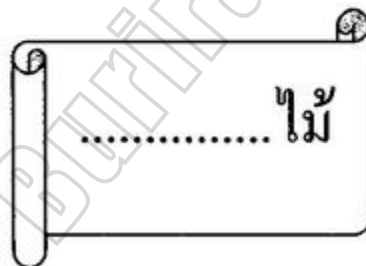
๒.

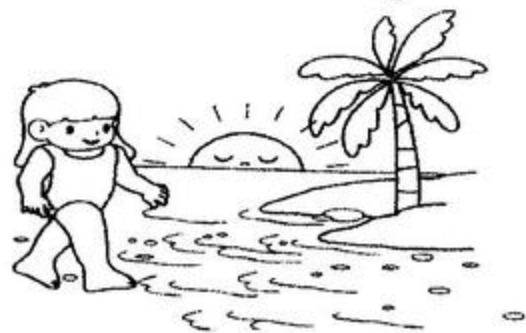
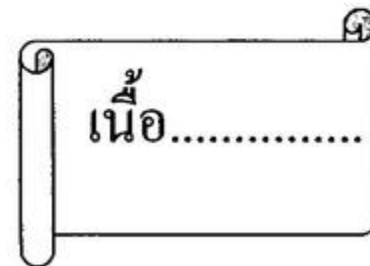
๓.

๔.

๕.

กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจง แยกส่วนประกอบของคำแล้วอ่าน

	คำ	พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์
	เนื่อย	น	เ...อ	ย	'
๑.	เปื่อย
๒.	เลื่อย
๓.	เฟื่อย
๔.	เลื่อย
๕.	เหนื่อย

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

น้อง เดิน เหนื่อยา จึง ไม่ทัน เพื่อน

๑.

พ่อ กับ อา ไป ไม้ ใน ป่า

๒.

น้อง ชอบ กิน ก๋วยเตี๋ยว เนื้อ.....

๓.

ใช้จ่าย ฟุ่ม..... ทำให้ ยากจน

๔.

ฉัน เห็น งู..... อย่าง รวดเร็ว

๕.

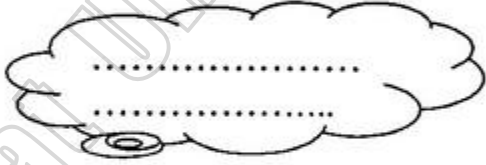
เขาหน่าย ในชีวิต จึงคิดฆ่า ตัวตาย

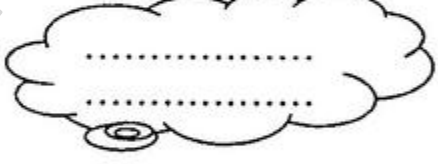
ชุดที่ ๕

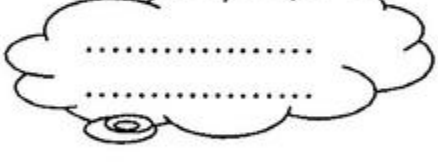
กิจกรรมที่ ๑

คำชี้แจง เขียนคำจากการประสมอักษรจากภาพแล้วอ่าน

ตัวอย่าง ! อ   ⇒ **เฟือก**

๑. ! อ ⇒

๒. ! อ ⇒

๓. ! อ ⇒

๔. ! อ ⇒

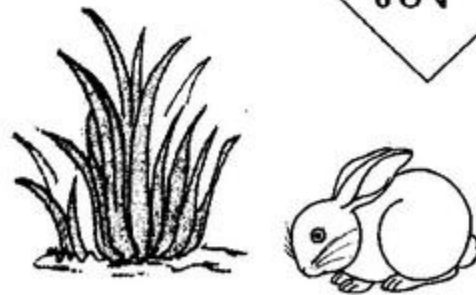
๕. ! อ ⇒

คำชี้แจง อ่านคำแล้วโยงเส้นจับคู่คำที่มีความหมายสัมพันธ์กัน

ตัวอย่าง

	เข้า	เฟือก
๑.	นาง	เขือก
๒.	เลือก	เขา
๓.	ห้ว	เฟือก
๔.	ผูก	เงือก
๕.	เทือก	ของ

คำชี้แจง เรียงอักษรใหม่ให้เป็นคำแล้วอ่าน

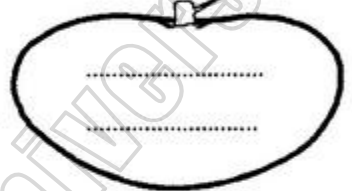

ตัวอย่าง ฟ - ใ - ใ - อ ก →

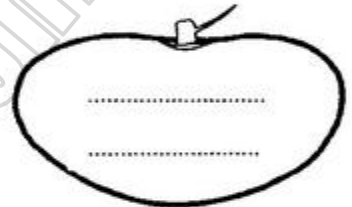
๑.

ด อ ใ ก ใ →

๒.

ใ ก อ ท ใ →

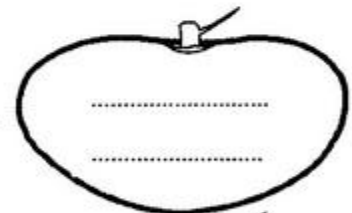
๓.

ง ใ ใ อ ก →

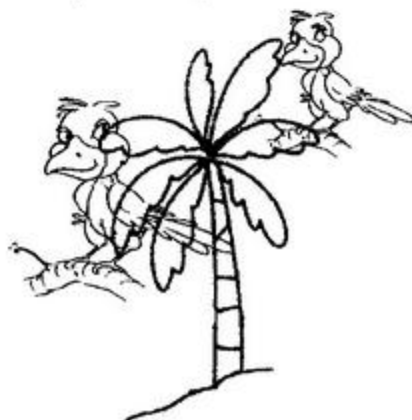
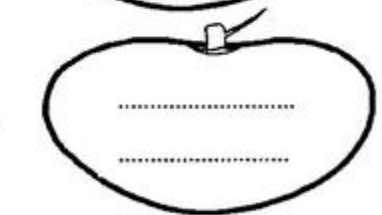
๔.

ช อ ใ ใ ก →

๕.

อ ฟ ก ใ ใ →

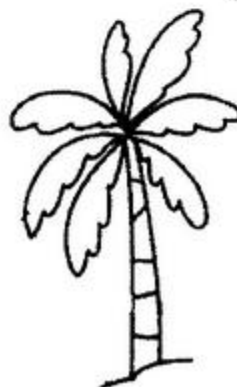
กิจกรรมที่ ๔

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในช่องว่างให้ถูกต้อง

เทือก เลือก เฟือก
 เชือก เงือก

ตัวอย่าง

๑. เข้าเฟือก ๑. ผู้ก.....
 ๒.ของ ๓. นาง.....
 ๔.เขา ๕. หัว.....

กิจกรรมที่ ๕

คำชี้แจง อ่านคำที่กำหนดให้แล้วเขียนในประโยคให้ถูกต้อง

เลือก

เทือก

เชือก

เฟือก

เงือก

ตัวอย่าง

หมอ เข้า เฟือก ให้ คน แขน หัก

๑.

น้อง หัก ผูก..... รongเท้า

๒.

แม่ ซอ หัว..... ไป ทำ ขนม

๓.

ฉัน วาดรูปเขา

๔.

แม่ของ ไร่ ที่ ตลาด

๕.

นาง.....อยู่ ใน ทะเล

ภาคผนวก ฉ

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องของผลสัมฤทธิ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

แบบประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอือมีตัวสะกด สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับ
ค่าคะแนนการประเมิน ดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ -1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	+1	0	-1	
1. สาระสำคัญ				
1.1 ความถูกต้อง				
1.2 ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
1.3 มีความเหมาะสมเข้าใจง่าย				
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย				
2.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
2.3 สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ การเรียนรู้				
2.4 ประเมินผลได้				
3. เนื้อหา				
3.1 มีความชัดเจนและน่าสนใจ				
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน				
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน				

รายการประเมิน	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
	+1	0	-1	
4. กิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน				
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
4.5 ได้รับความสนใจจากผู้เรียน				
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม				
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา				
5.3 ได้รับความสนใจจากผู้เรียน				
5.4 ตอบสนองต่อการเรียนรู้				
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในใช้สื่อ				
5.6 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน				
6. การวัดผลและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา				
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
6.3 สามารถวัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุไว้ได้				
6.4 เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านและเขียนคำที่ประสมสระเอีย สระเอียมี่ตัวสะกด จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คำชี้แจง

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยให้ระดับค่าคะแนนการประเมิน ดังนี้

ระดับ +1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้องเหมาะสม
ระดับ 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ -1	หมายถึง	แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อ่านและเขียนคำพื้นฐานซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑. สระ เอ-ีย อ่านว่าอย่างไร ก. เสีย ข. อี ค. เอีย ๒. สระ เอ-ือ อ่านว่าอย่างไร ก. เออ ข. เอือ ค. เอีย			
อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ รรณยุกต์และสามารถประสมคำได้	๓. ย จากภาพตรงกับคำในข้อใด ก. เฟียง ข. เสียบ ค. เอียน			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสามารถประสมคำ ได้	<p>๔.</p> <p>ก. ข. จากภาพตรงกับคำในข้อใด</p> <p>ก. เรียบ</p> <p>ข. เคี้ยว</p> <p>ค. เขี้ยว</p>			
	<p>๕.</p> <p>ก. ข. จากภาพตรงกับคำในข้อใด</p> <p>ก. เพื่อง</p> <p>ข. เบื่อน</p> <p>ค. เลือก</p>			
	<p>๖. คำว่า เตียน ตรงกับการประสมภาพในข้อใด</p> <p>ก. ข. </p>			
	<p>ข. ข. </p>			
	<p>ค. ข. </p>			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสามารถประสมคำ ได้	<p>๗. คำว่า เรือย ตรงกับการประสมภาพในข้อใด</p> <p>ก. </p> <p>ข. </p> <p>ค. </p>			
อ่านแจกลูกสะกกดคำในมาตรา ตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	<p>๘. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เรียง อ่านว่า เอีย - รอ - งอ - เรียง</p> <p>ข. เสียง อ่านว่า สอ - เอีย - งอ - เสียง</p> <p>ค. เนียง อ่านว่า นอ - เนีย - งอ - เนียง</p> <p>๙. ข้อใดอ่านแจกลูกสะกกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เทือก อ่านว่า ทอ - เอือ - กอ - เทือก</p> <p>ข. เจือก อ่านว่า งอ - เจือ - กอ - เจือก</p> <p>ค. เฝือก อ่านว่า เอือ - ฝอ - กอ - เฝือก</p> <p>๑๐. ข้อใดเขียนสะกกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เรียน เอีย - รอ - นอ - เรียน</p> <p>ข. เจียน จอ - เอีย - นอ - เจียน</p> <p>ค. เพียน พอ - เพีย - นอ - เพียน</p>			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
<p>อ่านแจกลูกสะกดคำในมาตรา ตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้</p> <p>เขียนคำพ้องซึ่งเป็นคำที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันรวมทั้งคำที่ใช้ เรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นได้</p>	<p>๑๑. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เป็อน ปอ - เอือ - ๊ น - เป็อน</p> <p>ข. เรือ่น เอ - อี - นอ - เรือ่น</p> <p>ค. เทือ่น ทอ - เอือ - นอ - เทือ่น</p> <p>๑๒. ...ยวข้าว ควรเติมพยัญชนะใด</p> <p>ก. ค</p> <p>ข. น</p> <p>ค. ร</p> <p>๑๓. ...ยงวัว ควรเติมพยัญชนะใด</p> <p>ก. พ</p> <p>ข. ค</p> <p>ค. ถ</p> <p>๑๔. ลูกไก่ร้อง ...ยบ ๆ ควรเติมพยัญชนะใด</p> <p>ก. จ</p> <p>ข. น</p> <p>ค. บ</p> <p>๑๕. นำคำว่า เบื้อง เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง</p> <p>ก. กระ.....</p> <p>ข. รุ่ง.....</p> <p>ค. บ้าน.....</p> <p>๑๖. นำคำว่า เจียว เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง</p> <p>ก. คาว.....</p> <p>ข. ข้าว.....</p> <p>ค. ไข่.....</p>			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เขียนคำพ้องซึ่งเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่นได้	<p>๑๗. นำคำว่า เรือน เดิมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง</p> <p>ก. รุ่ง.....</p> <p>ข. บ้าน.....</p> <p>ค. เมือง.....</p> <p>๑๘. แม่ ไข่ชุด ดิน ทวเรียมคำใด</p> <p>ก. เสียม</p> <p>ข. ขวาน</p> <p>ค. มีด</p> <p>๑๙. ฉันทเห็น ฐเข้า ป่า ทวเรียมคำใด</p> <p>ก. วัง</p> <p>ข. เสือ</p> <p>ค. คลาน</p> <p>๒๐. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ชื้อ แม่ กระเทียม</p> <p>ข. แม่ ชื้อ กระเทียม</p> <p>ค. กระเทียม ชื้อ แม่</p> <p>๒๑. ข้อใดเรียงประโยคได้ถูกต้อง</p> <p>ก. ก้วยเตี้ยว ชอบกิน ฉันท</p> <p>ข. ชอบกิน ฉันท ก้วยเตี้ยว</p> <p>ค. ฉันท ชอบกิน ก้วยเตี้ยว</p> <p>๒๒. คำในข้อใดจับคู่ได้สัมพันธ์กัน</p> <p>ก. วง - เสียม</p> <p>ข. นก - เรือน</p> <p>ค. วาด - เสียม</p>			
เรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้				

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
<p>เรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ ได้</p> <p>อ่านและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และสามารถประสมคำได้</p> <p>อ่านและเขียนคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันและคำที่ไม่ตรงตามมาตราได้</p>	<p>๒๓. กำในข้อใดจับคู่ได้สัมพันธ์กัน</p> <p>ก. หัว - ผีอก</p> <p>ข. หัว - เลือก</p> <p>ค. หัว - เชือก</p> <p>๒๔. <u>ค ย ง เ</u> ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เจียด</p> <p>ข. เดียง</p> <p>ค. เยียด</p> <p>๒๕. <u>เ ย บ ท</u> ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เย็บท</p> <p>ข. เบียบท</p> <p>ค. เทียบ</p> <p>๒๖. <u>ฉ เ อ ย</u> ข้อใดเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง</p> <p>ก. เยื่อฉ</p> <p>ข. เฉื่อย</p> <p>ค. ฉื่อย</p> <p>๒๗. กำในข้อใดสะกดด้วย มาตราแม่กม</p> <p>ก. ใหม่เอี่ยม</p> <p>ข. เทือกเขา</p> <p>ค. โรงเรียน</p>			

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อ่านและเขียนคำในมาตรา ตัวสะกดต่าง ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันและคำที่ไม่ตรง ตามมาตราได้	๒๘. คำในข้อใดสะกดด้วย มาตราแม่กง ทั้งหมด ก. เรียบร้อย ข. เร็วแรง ค. ข้างเคียง			
	๒๙. คำในข้อใดสะกดด้วย มาตราแม่กบ ก. ระเบียบ ข. อาเจียน ค. ชิคเขียน			
	๓๐. คำในข้อใดสะกดด้วย มาตราแม่เกย ก. เคือคร้อน ข. แค้นเคือง ค. เรือเบือย			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อความของแบบทดสอบ
กับจุดประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ดัชนี (IOC)					
+1 แน่ใจว่าวัดตรงจุดประสงค์					
0 ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์					
-1 แน่ใจว่าวัดไม่ตรงจุดประสงค์					
ข้อ	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)				
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ $\bar{X} \geq 0.5$				
	1	2	3	X	\bar{X}
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	+1	+1	+1	3	1
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	0	+1	+1	2	0.67
14	+1	+1	+1	3	1
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	+1	3	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1

ตาราง (ต่อ)

ดัชนี (IOC)					
+1 แน่ใจว่าวัดตรงจุดประสงค์					
0 ไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์					
-1 แน่ใจว่าวัดไม่ตรงจุดประสงค์					
ข้อ	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)				
	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ $\bar{X} \geq 0.5$				
	1	2	3	\bar{X}	\bar{X}
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	0	2	0.67
26	+1	+1	+1	3	1
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	0	+1	+1	2	0.67
30	+1	+1	+1	3	1

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

รายการประเมิน	คนที่			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						ใช้ได้
1.1 ความถูกต้อง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.2 ความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
1.3 มีความเหมาะสมเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / จุดประสงค์การเรียนรู้						ใช้ได้
2.1 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.2 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.3 สามารถสอนให้นักเรียนบรรลุตาม จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.4 ประเมินผลได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3. เนื้อหา						
3.1 มีความชัดเจนและน่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.5 ได้รับความสนใจต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	คนที่			รวม	เฉลี่ย	สรุปผล
	1	1	1			
5.3 ได้รับความสนใจต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.4 คอบสนองต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในใช้สื่อ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.6 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6. การวัดผลและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6.3 สามารถวัดผลและประเมินผลในสิ่งที่ระบุไว้ได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
รวม	25	24	26	69	25.01	ใช้ได้
เฉลี่ย	0.96	0.92	1.00	0.88	0.96	

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกาญจนา ปฏิเวชวัฒนากร
วัน เดือน ปี 27 มิถุนายน 2510
สถานที่เกิด 39 หมู่ 1 ตำบลหัวดง อำเภอนาคูน
จังหวัดมหาสารคาม
ที่อยู่ปัจจุบัน 318 หมู่ 9 บ้านหนองบัว ตำบลทะเลเม่นชัย
อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่ ครูชำนาญการ (กศ.2)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านหนองบัว สพท. บุรีรัมย์ เขต 1
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2525 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาคูน
ประชาสรรค์ อำเภอนาคูน จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2529 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวาปีปทุม
อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2533 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต
(สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551 ศึกษาศตรมหาบัณฑิต (ก.ม.)
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์